

1968 பிப்ரவரி 16]

5. ஆளுநரின் பேருரை மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த அலுவல், ஆளுநர் பேருரையின்மீது விவாதம் தொடங்குகிறது. ஆளுநர் அவர்கள் பேருரைக்கு நன்றியுரை கூறும் தீர்மானத்திற்குத் திருத்த தீர்மானங்கள் இப்பொழுது முன்மொழியப்பட்டு வழிமொழியப்படும். இத் திருத்தத் தீர்மானங்கள் அச்சிடப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that no reference has been made regarding the Law and Order situation in general and the deterioration of the Law and Order situation during the last two weeks and the failure to give adequate protection to the Union Deputy Home Minister at Coimbatore and to the Tamilnad Congress Committee President;

(2) that no reference has been made about the growing unemployment of the educated young men;

(3) that no reference has been made about the relationship of the employer and employee in the industrial sector and the mounting labour unrest which retards production;

(4) that no reference has been made regarding the extension of one Rupee a measure scheme throughout the rural areas of the State and bringing down the price level;

(5) that no reference has been made about the payment of fair price to the producers of food grains to augment production;

(6) that no positive steps have been outlined to hold up the soaring price level of all essential commodities; and

(7) that no mention has been made about the Developmental work in rural areas namely Panchayats and Panchayat Union Councils.'

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second it.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that the Governor's Address does not make any mention of the fact that this Government has caused great alarm in the minds of the students as well as the parents by threatening to remove English from the medium of instruction in Government Colleges from the next academic year;

(2) that a measure of this type contemplated by this Government does incalculable harm to the furtherance of the prospects of the student community for higher studies and also in the matter of seeking openings in the Centre; and

[Dr. H. V. Hande]

[1968 பிப்ரவரி 16]

(3) that the Governor's Address is also silent on the protection given to the minority languages such as Telugu, Urdu, Malayalam and Kannada, all of them being languages regularly in vogue even before the creation of Madras Presidency (Old Composite State) a few decades ago.'

The amendment was duly seconded.

THIRU J. JAMES : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) that no mention is made in the Governor's Address about the growing unemployment among the educated in this State;

(2) that no mention is made about the schemes of the Government if any, for the welfare of the labourers of the land such as agricultural labourers, plantation labourers and the handloom weavers, etc.

(3) that no mention is made in the Governor's Address about the failure of crops in the Kanyakumari District due to the failure of the North East monsoon;

(4) the failure to refer in the Address about the three thousand Hindi teachers affected by the present language policy of the Government and about the 400 bee field men ousted from service by the Government.'

THIRU G. GOMOTHYSANKARA DIKSHIDAR : Sir, I second it.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

'but regret to note—

(1) the failure to mention about fixing Fair Rent to the agriculturists and fair price to the agricultural produce (food crops), i.e., the price fixed after taking into consideration the agricultural labour, manure, capital investment, etc., and thereby relieve the agriculturist from his losing industry;

(2) the failure to mention the self contradicting resolution passed by this House over the language issue, confused situation created out of the same as also the bleak future that await our students as a result of the resolution;

(3) the failure to mention the failure of this Government to take steps to foster the industrial development of this State in both the private and public sectors by effectively solving the labour disputes in industries;

(4) that no mention has been made about the uplift of Harijans and Backward Classes, extension of the One Rupee measure scheme throughout the State, abolition of land tax on wet lands and free education up to University level;

1968 பிப்ரவரி 16] [Thiru K. Ramamoorthy]

(5) that there is no mention about the improper manner in which the Government servants engaged themselves to collect funds for the "II World Tamil Conference"; and

(6) that no mention has been made of the failure of the Law and Order situation in the State for the past six months in the form of setting fire and destroying the Central Government's property and that of the public in general under the disguise of Anti Hindi Agitation, open violence in the functions and public meetings in which Leaders of the Congress Party participate and the failure of this Government to safeguard and protect our Central Ministers during their visit to this State.'

The amendment was duly seconded.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

‘கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்பட்டதால் அவையுறும் நெசவாளர்களுக்கு அரசாங்கம் துவக்கும் : பெரிய ஆலைகளில் முதல் சலுகை அளித்து வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.’

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I move—

Add at the end, the following :—

‘but regret to note—

(1) that the Address of the Governor does not mention about the concrete steps that would be taken by the Government to bring down the general level of prices of consumer goods prevailing in the State;

(2) that it does not mention about the steps that should be taken to extend the ‘One rupee a measure’ rice scheme for the entire State, and

(3) that it does not give an assurance to continue and retain English as a medium of instruction in the technical institutions like Medical Colleges, Engineering Colleges, Polytechnics and Law Colleges. ”

The amendment was duly seconded.

THIRU V. GEORGE : Sir, I move—

Add at the end, the following :

‘but regret to note the manner in which the entire blame for the failure of the Government is tried to be shifted on the Central Government and the omission to state anything with regard to the extension of One Rupee a measure scheme to the entire State and with regard to Harijan Welfare Schemes and the failure to

[Thiru V. George]

[1968 பிப்ரவரி 16]

take note of the deteriorating law and order situation in the State and for failure to put forward any new schemes to cope with the ever-growing unemployment problem in the State.'

THIRU J. JAMES : Sir, I second it.

திரு. எம். பூபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோர் தங்களது கோரிக்கைகளுக்காக நடத்தும் இயக்கங்களை, சட்டம் ஒழுங்கு என்ற பிரச்சினையாக மாற்றி, அவற்றில் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளுக்கு எதிராக போலீஸ் தலையீடு ஏற்படுவதை அரசாங்கம் அனுமதிக்காது என்பதைக் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும், மூன்று ஏக்கருக்கும் அதற்குக் குறைவாகவும் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உரைவுதானியக் கொள்முதலில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுமென்பதையும், 10 ஏக்கருக்கும் அதற்கு அதிகமாகவும் நஞ்சை நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உபரி தானியம் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்வதென்ற அரசாங்கத்தின் கொள்கை நடைமுறையில் கரூராக அமல் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் ஆளுநர் அவர்களின் பேரவையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும் :—

“இருப்பினும், தஞ்சை மாவட்டம் பூந்தாமங்குடியில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் குறித்து நீதிபதி ஒருவர் மூலம் பகிரங்க விசாரணை இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பது ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திருமதி கே. .பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், திருவொற்றியூரில் விம்கோ தொழிலாளர்கள் மீது நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் குறித்து நீதிபதி மூலம் பகிரங்க விசாரணை இதுவரை செய்யப்படவில்லை என்பது ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், தஞ்சை மாவட்டம் பூந்தாமங்குடியைச் சேர்ந்த 110 விவசாயத் தொழிலாளர்கள்மீது தொடரப்பட்டுள்ள வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படுமென்பதை குறிப்பிடத் தவறியது வருந்தத்தக்கது.”

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியையும், அதன் காரணமாக ஏராளமான நெசவாளர்கள் வேலையின்றி இருப்பதையும், மிகவும் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலையில் இருப்பதையும்பற்றி குறிப்பிடாமல் விட்டது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், நூல்விலை உயர்வாலும், துணி விற்பனை யாகாத தேக்கத்தாலும் கைத்தறித் தொழிலில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டு மாநிலத்தில் இத்தொழிலை நம்பி வாழும் 30

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1968 பிப்ரவரி 16]

லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களின் வாழ்க்கைநிலை மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இந்த நெருக்கடியைப் போக்க அரசு எடுத்துக்கொள்ளப்போகும் நடவடிக்கையைப்பற்றியும் குறிப்பிடாமல் விட்டது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், மாநிலத்தில் உள்ள ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களின் கல்வி, அரசியல், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் குறிப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டிய குறிப்பு ஏதும் சேர்க்காதது வருந்தத்தக்கது.”

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும்—

(1) அரசியல் சட்டத்தினால் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை எந்த நிலையிலும் பாதுகாக்கவும்,

(2) நமது இசாஜ்யத்தின் பஞ்சாலைகள், இஞ்சினியர்கள் போன்ற தொழில்துறிகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகள் காரணமாக, தொழிலாளர்களுக்கு என்னித பாதகமும் ஏற்படாமல் பாதுகாக்கவும்,

(3) கார்ப்பரேஷன் குடும்பக் கார்டு முறை இருக்கின்ற பகுதிகளில் உணவு விநியோக அளவை அதிகப்படுத்துவதோடு இந்த முறை இல்லாத இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவும்,

(4) விவசாயத்திற்கு லாயக்கான காலியாகக் கிடக்கும் எல்லா நிலங்களையும் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு வழங்கி அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குத் தேவையான எல்லாவித உதவிகளைச் செய்யவும்,

(5) அனைவரும் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும் ஆன குறிப்புக்கள் ஏதும் சேர்க்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது.”

திருத்தம் வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

1968 பிப்ரவரி 16]

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

“ இருப்பினும், கீழ் பவானித் திட்டப் பகுதியில் மாற்று முறை மூலம் (Turn S.s't.e.n) தீர்ப்பாசனம் அமலாக்கப்பட்டு ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறைதான் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற நிலைக்கு மாறாக, இரண்டாம் பயிருக்குத் தண்ணீர் விட இயலவில்லை என்று உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இப்பொழுது உரையாற்றுவார்கள்.

* **திரு. ம. பொ. சிவஞானம் :** பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் மனநிறைவுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த உரை பற்றியும் உரையை யொட்டியும் ஏன் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் சிறப்புக் களைப்பற்றியும், அதன்காரணமாக தமிழ் மொழி அடைந்துள்ள பெருமையினையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருக்கிறார்கள். இது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நான் கடந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களின் உரையின்மீது பேசியபோது நடந்த விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட மாதிரி தமிழ் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால் மிக்க நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களின் தாய்மொழி தமிழாக இல்லாமலிருந்தாலும் தமிழ் மாநாட்டினை தமிழர்கள் எந்த உணர்ச்சியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வரவேற்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களும் அதை வரவேற்றிருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் சிந்தனையைக் கிளறக் கூடிய பல செய்திகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. சிலர் அவற்றை விவாதத்திற்குரியன என்று கருதினாலும், மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய கருத்துக்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் மொழிச் சிக்கலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த மாதம் இந்த மன்றம் 23-ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ‘இந்த மொழிச் சிக்கலை மீண்டும் ஆய்வு செய்வதற்கும், மொழித் தீர்மானத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஆய்வதற்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களின் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்ட வேண்டுமென்று எனது அரசு வலியுறுத்தும்’ என்றும் ‘இம் மாநிலப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள் மட்டுமே கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்கிற இச் சட்ட மன்றப் பேரவையின்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1968 பிப்ரவரி 16]

முடிவினைச் செயல்படுத்த இவ்வரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுவிட்டது' என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்தத் தீர்மானத்தில் பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய தமிழ் போதனா மொழி ஆகும் என்று இருப்பதை வரவேற்கும் முறையிலேயும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதிலேயிருந்து ஒன்று தெரிகிறது. கடந்த மாதம் 23-ஆம் தேதி மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தத்தில் மற்றவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தங்களையும் சேர்த்து நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆளுநர் அவர்கள் பகுதி பகுதியாக வரவேற்றுக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருடைய பிரதிநிதியாக இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த மன்றமோ அமைச்சரவையோ தவறிழைத்தாலும்கூட தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைக் கெடுக்கக் கூடியதாக அல்லது தேசத் துரோகமாக இருந்தாலும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் கடமையோடு அவர்கள் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள், இந்த மன்றத்திலே கடந்த மாதம் 23-ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை மோத்தமாக மட்டுமல்லாமல் பகுதி பகுதியாகவும் வரவேற்று இருப்பதிலிருந்து, நாம் தேசத் துரோகம் செய்யவில்லை; ஒருமைப்பாட்டிற்கு கேடு இழைக்கவில்லை, குறிப்பாக மோசடி செய்ய வில்லை என்பதை நாம் உரை முடிகிறது. இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஐந்து கட்சிகள் ஆதரவு அளித்திருக்கின்றன; அதற்கு ஆதரவு அளித்த கட்சிகளில் ஒன்றாகிய என்னுடைய தமிழகக் கட்சியின் சார்பாக அதைப்பற்றி குறிப்பிட்ட ஆளுநர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். தமிழும் ஆங்கிலமும் கட்டாயமானாலும் வேறு எந்த மொழியையும் விரும்பிப் படித்துக்கொள்ள உரிமை இருக்கிறது, உரிமை இருந்து வந்திருக்கிறது. மத்திய ஆட்சியினுடைய ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைக்கு எதிர் நடவடிக்கையாக இது இருக்கும் என்றுதான் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று அன்று ஆதரித்தேன். அதே முறையில்தான் அதை நான் மீண்டும் ஆதரிக்கிறேன். தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும்.

மத்திய அரசு இதுவரை அந்தத் தீர்மானத்தை மதித்து நம்மைத் திருப்தி செய்வதற்கோ அல்லது நம்முடைய மன மாற்றத்திற்கோ எதுவும் செய்ய முன்வரவில்லை. முன் வந்திருந்தால் அது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும். காங்கிரஸ் வட்டாரத்தில் பெருந் தலைவர்கள் அதுபற்றிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் முயற்சி எடுக்கிறார்கள்? 'மும்மொழித் திட்ட அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இருமொழித் திட்ட அடிப்படையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட மாட்டா' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மும்மொழித் திட்டம் என்பது வடக்குக்கு ஒன்று, தெற்குக்கு ஒன்று இருக்கக் கூடாது. மும்மொழித் திட்டம் சரி என்று அதை

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

ஏற்றுக் கொண்ட காலத்தில் நம்பினோம். வட மாநிலங்களில் நான் யமாக அமல் நடத்துவார்கள் என்று நம்பினோம். இப்போது அந்த மும்மொழித் திட்டம் வட மாநிலங்களில் அமல் நடத்தப்படவில்லை. எனவே, நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. எந்த வித பலனும் இல்லாமல், இந்திய நாட்டு மொழிகளுள் ஒன்று என்பதற்காக, வடக்கில் உள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியையோ, தெலுங்கு மொழியையோ படிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை; எதிர்பார்ப்பது முறையும் ஆகாது. வடபுலத்திலே இரு மொழி தான் இருக்குமென்று கூறிவிட்டு, நாம் மும்மொழித் திட்டத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கூடுதலான பாரம் நம் மீது ஏறுகிறது. ஆகவே, அரசுத் தரப்பில் இருந்து அதற்குத் தக்கவாறும் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை.

ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தபோது என்ன சொன்னார்? இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்பும் வரை, இந்தி, ஆங்கிலம் இரண்டும் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கும் என்று கூறினார். தென்புலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஆங்கிலம் என்றும், வடபுலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்தி என்றும் நேரு அவர்கள் கூறவில்லை. இரண்டும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கும் என்றுதான் கூறினார். அவர்கள் அண்மையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தில் இந்தி அல்லது ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வரலாம் என்பதால் தென்புலத்தை ஆங்கிலப் பிரதேசம் என்றும், வட புலத்திலே இந்திப் பிரதேசம் என்றும், இருவேறு மொழிகள் இருக்கின்ற சூழையை வைத்துப் பார்க்கும்போது அது ஒருமைப்பாட்டு நோக்கத்திற்குக் கேடு விளைவிக்காதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தன் தந்தையார் கொடுத்த வாக்குறுதியை மகள் புரிந்து கொள்ளத் தவறி விட்டார் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றியதன் விளைவாக கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள், இளைஞர்கள் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பலரும் இதிலே ஆர்வத் தோடு இருக்கிறார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சிகள் மாநில அரசின் தருதியற்ற தன்மையால் ஏற்பட்ட விளைவு அல்ல. மத்திய அரசு மாநில மக்களின் மனப் போக்கைத் திருப்தி செய்யத் தவறி விட்டதன் விளைவே இந்தக் கிளர்ச்சிகள். வடக்கே இருப்பவர்கள் அவசரமாக ரெப்பார்கள், அதற்காகத் தெற்கே இருக்கின்ற மக்களை அடக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றால் அது முடியாது. வடக்கே இருக்கிற மத்திய அரசு சுப்ரீம் பவர், இறுதி அதிகாரம் படைத்தது. தென்புலத்து மக்களின் மனப்பான்மையை உணர்ந்து தன் நிலையை மாற்றிக் கொண்டிருக்குமானால், அதற்குப் பிறகும் கிளர்ச்சிகள் பெருகுமானால் இந்த அரசு அதை அடக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறது; அடக்க வேண்டும் என்று கேட்கத் தவறு மாட்டேன்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1963 பிப்ரவரி 16]

இப்போது ஆந்திரத்திலே கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. மைசூரிலே கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. அவை தி.மு.க. செல்வாக்கு இல்லாத பகுதிகள். கன்னடத்தில் பலாத்கார ரீதியில் கிளர்ச்சிகள் நடக்கின்றன. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து உயிர்ப்பலி ஆகியிருக்கிறது. இவ்வளவுக்குப் பின்னரும் மத்திய அரசினர் ஏன் இவ்வளவு பிடிவாதம் காட்டுகின்றனர்? நான் ஐயுறுகிறேன்—அபவாதமாகச் சொல்லவில்லை—இதை ஒரு வாய்ப்பாக வைத்து, கலவரங்களுக்கு வாய்ப்புகள் கொடுத்து, தூண்டுதல் செய்து, கலவரத்தை அடக்க திறனற்ற ஆட்சி என்று கூறி தமிழக அரசைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கிறதோ என்று சேத் கோவிந்ததாஸ் என்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பேசிய பேச்சிலிருந்து தோன்றுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோவையிலே மத்திய அரசாங்கத்தின் போலீஸ் படை வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இல்லை என்று தமிழக அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்தும் சொல்லப்படவில்லை. மத்திய அரசின் உள்துறை துணையமைச்சர் காயப்படுத்தப்பட்டார்; அது மனிதநாகரிகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல் என்று கண்டிக்கத் தயங்கோம்; கண்டித்திருக்கிறோம். அதற்காக, மத்திய அரசாங்க போலீஸ் கோவைக்கு வருமானால் அது சரியான ஜனநாயக முறை தானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு மத்திய போலீசைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆட்சியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் மத்திய அரசு போலீஸ் வந்திருக்குமானால் அது இந்த மாநிலத்தின் உரிமை மறைமுகமாகப் பறிப்பதாகும் என்றுதான் கருத வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் டெக்சாஸ் என்ற மாகாணத்தில் அதிபர் கென்னடி சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். அது கென்னடிகட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியின் ஆட்சியில் உள்ள மாகாணம். பிரசி டென்ட். தேர்தலில் கூட கென்னடிக்குப் பெரும்பான்மையான வாக்குகள் வராத மாகாணம் அது. அவர் அந்த மாகாணத்திற்குப் போகும்போது போக லேண்டாமென்றுகூட எச்சரித்தார்கள். உண்மையுணர்வும், துணிவும் கொண்ட அவர் அங்கு போக, சுட்டுக் கொலையாகி விட்டார். அந்தக் கொலையின் பேரில் அந்த மாகாண ஆட்சி போதிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று ஐயுற சிலர் “மத்திய அரசு பொறுப்பேற்று போலீஸ் அதிகாரத்தை ஏற்க வேண்டுமென்றனர்.” இப்பிரச்சினை அமெரிக்க காங்கிரசுக்கு வந்தபோது அதிபர் ஜான்சன் ‘மாகாண உரிமையில் தலையிட நாங்கள் தயாராக இல்லை’ என்று சொன்னார். ஆனால் இங்கே மத்திய அரசு துணையமைச்சருக்குச் சிறு காயம் ஏற்பட்டவுடன் மத்திய அரசு போலீஸ் வந்து விடுகிறது. அந்தத் துணை அமைச்சர் வேறு யாருமில்லை; நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்தான்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மத்திய போலீஸ் மத்திய எள்துறை துணையமைச்சர் காயப்பட்டதற்குப் பிறகுதான் வந்தது என்பதை என்ன ஆதாரத்தின் பேரில் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு போலீஸ் இதற்கு முன்னதாகவே வந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகுதான் வந்தது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் கேட்க அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்றாலும், அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அங்கே எப்போது போலீஸ் வந்தது என்பது அடிப்படைப் பிரச்சினை அல்ல. மத்திய போலீஸ் மாநிலத்திற்கு வர உரிமையுண்டா, முறைதானா என்பதுதான் முதல் பிரச்சினை. கோவையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியைத் தடுக்க மாநில அரசு தவறி விட்டது என்று கூறுவார்களானால் சென்ற பொதுத் தேர்தலின் போது பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச் சென்றபோது கல்யெறியால் முக்கில் காயம்பட்டுப் படுக்கையில் கிடந்தார்களோ, அப்போது அந்ந மாகாண போலீசை நம்பாமல் மத்திய அரசு போலீஸ் போயிற்று?

திரு. கே. வினாயகம் : கிண்டலாகக் கேட்க வேண்டுமென்று எழுத்தேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். மத்திய சர்க்கார் போலீஸ் படையெடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் பொலியை 4,000 போலீசையர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு சில குற்றம் நடந்ததைப்பற்றி ஆராய, 4 போலீஸ்காரர்கள், அதுவும் உடையில்லாமல் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அப்படி இருக்கும்போது இதிலே ஏதோ படையெடுத்து வந்தது போல் கற்பனை செய்து கூறுவது சரிதானா என்று ஐயா அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மதிப்பிற்குரிய நெடுநாளைய நண்பர், மாண்புமிகு வினாயகம் அவர்கள் விளக்கம் கோரினார்கள். திரும்பவும் சொல்லுகிறேன், இதிலே எத்தனை பேர் வந்தார்கள் என்பது பிரச்சினை அல்ல. நான்கு பேர் வந்தார்களா அல்லது நானாறு பேர் வந்தார்களா என்பது பிரச்சினையல்ல. பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல் மத்திய ஆட்சி இன்று நான்கு பேரை அனுப்பும், அடுத்து 40 பேரை அனுப்பும். பிறகு 400 பேரை அனுப்பும், பிறகு மத்திய ஆட்சியே இங்கு வந்து விடும். மத்திய போலீஸ் இங்கே வருவதற்கு முன்னாலேயே மாநில ஆட்சியின் அனுமதி பெற்றுவருவதுதான் முறை. என்னை விட அதிக அளவில் அசெம்பிளியில் அனுபவம் பெற்ற நண்பர் வினாயகம் அவர்களுக்கு இது தெரிந்திருக்க வேண்டும். நேற்று அவர்கள் ஆண்டார்கள். பின்னாலே ஆள வேண்டுமென்ற ஆசையோடுதான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

கிறார்கள். எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மாநிலத்தின் உரிமை பறிபோகாமல் காப்பது அனைத்துக் கட்சிகளின் பொறுப்பாகும், கடமையாகும்.

ஏதோ இந்த மாநிலத்தில் சட்டம் அமைதி குறைந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் வட மாநிலங்களுக்குப் போனபோது பேச முடியாமல் திரும்பியதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், அவர் இங்கே அழைக்கப் பட்டு லட்சக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் அமர்த்தப்பட்டு, பூ மாலைகள் போடப்பட்டு புகழ் மாலைகள் குட்டப்பட்டார்கள். குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோர் பவனி வந்து போய் இருக்கிறார்கள். இதுதான் சட்டம், அமைதி குறைந்து விட்டது என்பதா? பிரதமர் இந்திரா காந்தியம்மையார் அந்தமான் போகும் வழியில் வந்தபோது கூட ஏதோ ஒரு லை ஆர்ப்பாட்டம் தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. திரும்பவும் நான் சொல்வதெல்லாம் என்னுடைய கழகத்தின் கொள்கைப்படி மாநிலங்களுக்கு இன்று இருக்கும் அதிகாரம் குறைவு; கூடுதலான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆனால் இருக்கும் நிலையோ, காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் ஆளுகின்ற இடங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கூடப் பறிக்கின்ற முயற்சிகளிலே மத்திய அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

ந.ப.
12-0)

இந்த மொழிப் பிரச்சினை எதில் தோன்றுகிறது? மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் இல்லாமல் மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டதன் விளைவு என்று ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இல்லாது போனதின் ஒரு பகுதி மொழிப் பிரச்சினை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். மலேஷியா சின்னஞ்சிறு நாடு, அது 14 ராஜ்யங்களையும் ஒரு கோடி மக்களையும் கொண்டதுமாகும். அப்படி ஒரு கோடி மக்களையும், 14 ராஜ்யங்களையும் கொண்ட அந்த நாட்டில் 45 சதவிகித மக்கள் மலாய் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். நாற்பது சதவிகித மக்கள் சீன மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். பத்து சதவிகித மக்கள் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள். ஐந்து சதவிகிதத்தினர் மற்றவர்கள். ஆக, 45 சதவிகிதத்தினர் பேசும் மொழியை மலேஷியா மொழியாக, சமஷ்டி மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது 1967-ல். அது நடைமுறைக்கும் வந்துவிட்டது. அதை 40 சதவிகிதத்தினராகிய சீனர்கள் எதிர்க்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படாமல் மூன்று நான்கு துறைகளை மட்டுமே மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டு மற்றத் துறைகளை மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டிருப்பதுதான் அங்கு மத்தியில் ஆதிக்க அரசு இல்லை. ஆகவே, மத்திய ஆட்சிமொழி ஆதிக்க

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

மொழியாக இருக்கமுடியாது என்று அவர்கள் மலாய் மொழியை மத்திய ஆட்சிமொழியாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். இங்கு ஐயப் பாடு வரக் காரணம் என்ன?

மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு இங்கு ஒரு சிறிய குழப்பம் ஏற்பட்டாலும் கூட போலீஸை அனுப்பும் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்தியில் ஆங்கிலம் நீடித்தாலும்கூட அதுவும் ஒரு ஆதிக்க மொழித்தானே தவிர அது ஒன்றும் நம்மால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழியாக ஆகி விடாது. மாகாண சுயாட்சி என்று சொல்லும்போது ஏதோ சில அதிகார மாற்றங்கள் என்ற பொருளில் நான் சொல்லவில்லை. மாநிலங்கள் தனித்தன்மை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி கொடி உண்டு. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி ராஜ்ய கீதங்களுண்டு. சோவியத் ரஷ்யாவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத் திற்கும் தனித்தனி கொடி உண்டு. ஒரு கோடி மக்களைக் கொண்டதும், 14 ராஜ்யங்களைக் கொண்டதுமான மலேஷியாவில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனித்தனி கொடியும் தனித்தனி ராஜ்ய கீதமும் உண்டு என்பதை நான் போய் பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்லுகிறேன். நம்மோடு அடிமைப்பட்டு நமக்குப் பின்பு சுதந்திரம் பெற்ற சமஷ்டிநாடு அது.

இந்த நாட்டில் ஒரு மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமானால், அப்படிச் செய்ய விரும்பினால், உடனே ஒருமைப்பாட்டிற்குக் கேடு என்று சொல்கிறார்கள். ஒருமைப்பாடு என்பது காகிதச் சுவரா அல்லது கண்ணாடி மதிலா மத்திய அரசு நேருப்போடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலைமை கை மீறிப்போகும் அளவிற்கு விட வேண்டாம். இந்த தேசத்தின் ஒருமைப் பாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் பாரையும்தான் நான் பின்வாங்கியவன் அல்ல. மற்றக் கட்சிகளும் அப்படித்தான். ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நம்மோடு உறவு கொண்டிருக்கிற நேரம். இதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மொழிப் பிரச்சினையை மத்திய அரசு சரியான முறையில் தீர்த்து வைக்க முன்வரவேண்டும். அதற்கு இங்குள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் காங்கிரஸ் ஒரே எதிர்க்கட்சி என்று. அந்தப் பெருமையோடு என்றென்றும் இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மொழிப் பிரச்சி னையில் இரு தரப்பாரும் கூடிப் பேசி நல்ல முடிவிற்கு வரவேண்டும். மொழிப் பிரச்சினையினால் மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்த முடியாத அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினை ஆவேசத் திற்கும் ஆத்திரத்திற்கும் இரையாகியிருக்கிறது. இப்படிப் போனால் நாடு முன்னேறாது. ஆகவே, இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க மத்திய அரசு முன் வர வேண்டும். மும் மொழி அடிப்படையில் அல்ல, மத்தியில் எந்த மொழி ஆட்சி மொழியானாலும் ஒரே மொழி

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

மத்திய ஆட்சிமொழியாக ஆக முடியாது. 14 மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி 14-ம் வரவேண்டிய அவசியமிருக்காது. அதைப் பூதமாகக் கண்டு பயப்படத் தேவையில்லை. குஜராத், மராத்தி, பஞ்சாபி போன்ற மொழிகள் இந்தியோடு தொடர்புள்ள மொழிகளாதலால் அவர்கள் இந்தியை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள். அவர்கள் விட்டுத்தரலாம், ஆகவே, இது பயங்கரமான பிரச்சினை அல்ல. நம் முதல்வர் அவர்களை இந்தியப் பிரதமர் அழைத்து, மற்றவர் களையும் அழைத்து கூடிப் பேசினால் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும், விரைவில் தீர்க்க வேண்டுமென்பது என் பிரார்த்தனை.

அடுத்து, பயிற்சிமொழிப்பற்றியும் ஆளுநர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையாது, குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிபுணர்களின் அறிவையும், ஆலோசனைகளையும் கேட்டு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த கூட்டத்தில் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய உறுதிமொழியை ஆங்கிலத்தை விரும்புவோர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்ததில் நானும் சேர்ந்து கொள்கிறேன். இங்கு நம் விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையக்கூடாது என்பதில் எனக்கும் அக்கறையுண்டு. ஆனால் முன்றும் வகுப்பிலேயே ஆங்கிலங்கற்க துவங்கி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக்கொண்டு ஆங்கிலேயர்களிடம் ஆங்கிலம் பயின்று, ஆங்கிலேயர்களின் ஆங்கிலம் கற்று, ஆங்கிலேயர்கள் வழியில் ஆங்கிலம் பேசும் முறையில் பழக்கப்பட்ட அந்தக் கால ஆங்கிலப் புலமை இனி வராது என்பதை புரிந்து கொள்ள தவறிவிட்டால் நிலைமையை சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றாகும். தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கி, பயிற்சிமொழியாக்கி, எல்லாம் தமிழில் நடக்கும்போது எப்படி ஆங்கிலப் புலமை வரும் என்றால் குஜராத், பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் அவர்கள் தங்கள் மொழியில் எல்லாவற்றையும் நடத்தும்போது எந்தளவிற்கு ஆங்கில அறிவு பொறுவார்களோ அந்த அளவை விட குறையாது இங்கே நாம் தமிழைக் கையாள்வதால்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வருவதினால் மானவர்கள் பெரும்பாலோர் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று. சிறுபான்மையினருக்கு அப்பயம் இருக்கிறதா என்றார். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் பேசுவோர் இடையே உள்ள அந்த அச்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று சொல்வதில் நானும் அவரோடு சேர்ந்து கொள்கிறேன். இம் மாநிலத்தில் சிறுபான்மையினர் என்று யாரையும் நாம் கருதுவது கிடையாது. எந்த மாநில அரசின் செகரட்டேரியேட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்குள்ளவர்களை தமிழ் நாடு அரசாங்க அலுவலர்களோடு ஒப்பிடும்போது விட்டு மொழி வேற்றுமொழியாக இருப்பவர்கள் சதவிகிதத்தில் அதிகமாக இருக்

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கிறார்களே தவிர குறைவாகயிருந்ததில்லை. ஒரு அதிகாரியோ அல்லது ஒரு நீதிபதியோ அல்லது ஒரு அமைச்சரோ வேறு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் அப்பதவி கொடுத்தீர்கள் என்று தமிழ் மக்களில் யாரும் கேள்வி கேட்டதில்லை. இங்குள்ள கிறிபான்மையினர் எங்கனோடு கலந்துவிட்டார்கள். நாங்கள் இணைந்து விட்டோம். ஆகவே, மொழிப் பிரச்சனையிலே அவர்களை ஒரு கருவியாக யாரும் பயன்படுத்த வேண்டாம்.

இந்த ஒரு மாநிலத்திலாவது அமைதி நிலவுவது நிடிக்கட்டும். சாவிரி நிற்குள் 23-ம் தேதி அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில், ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வர வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் ஏற்று ஒப்புதல் அளித்தார்கள். அவர்கள் தம் திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றார்கள். இன்ன பகுதி எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆனாலும் பொதுவாக இதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், ஆனால் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அத்தீர்மானம் நிறைவேறி ஒரு நிற்குள்கூட ஆகவில்லை. இப்போது தமிழ் பயிற்சிமொழியானால் நாடு கெட்டு விடும், கிறிபான்மையினரின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்பவர்கள். திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள்கூட ஆங்கிலம்தான் நிடிக்கவேண்டும் என்பதில் பிடிவாதம் காட்டியவர். அவர்கள்கூட மற்றத் துணைவேந்தர்களோடு சேர்ந்துக் கொண்டு கல்லூரி முதல்வர்களோடு கூடிப்பேசி தமிழ் பயிற்சி மொழியாவதற்கு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள் என்பது மகத்தான புரட்சி. இது நல்ல ஆரம்பம். இதைச் செய்த ராஜதந்திரியாகிய நாவலர் திரு. நெடுஞ்சொழியன் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். துணை வேந்தர் அவர்களை இந்த அளவிற்குக் கொண்டு வந்ததற்கு அவரது முயற்சிதான் காரணம் என்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு முதல், புகழுக வகுப்பில் விஞ்ஞானப் பாடங்களைத் தமிழில் போதிக்க வேண்டுமென்று துணைவேந்தர்கள் கூட்டத்தில் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். சில நூல்களும் வெளியிடப்பட இருக்கின்றன. தேற்ற முன்தினம் இங்கு திரு. என்னும் அவர்கள் வினாவிற் குப் பதிலளிக்கையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “அடுத்த ஆண்டு பொறியியல் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக ஆகாது” என்று ஆக்சுவேண்டுமென்ற என் கழக நிலையைப் பற்றிக் கூறவில்லை. உண்மை நிலைமை என்ன என்று கவனிக்க வேண்டும். 1968-69-ல் புகழுக வகுப்புகளில் பிளிக்ஸ், மெமிஸ்டரி, நேச்சுரல் ஸயன்ஸ், மாத்திராட்டிகல் இவையெல்லாம் தமிழில் போதிக்கப்படுமானால் தமிழில் படித்து விட்டு பொறியல் கல்லூரிக்கு அல்லது மருத்துவ கல்லூரிக்கு போகும்போது அங்கு எந்த மொழியில் அங்கு படிப்பது? அங்கு போதனமொழி ஆங்கிலமாக இருக்குமானால் அது மாணவர்களுக்கு

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1968 பிப்ரவரி 16]

எளிதாகயிருக்குமா? இந்தப் போக்கு எங்கு கொண்டு போய் விடும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, தெளிவாக இருந்து 1969-70-ல் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ்தான் போதனைமொழியாக இருக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிவித்து இந்த ஆண்டு முதல் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் போன்றவற்றை தமிழில் கொண்டு வந்தாலொழிய இத்திட்டம் வெற்றிபெறுது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தோற்றுப்போய் விட்டது நம் திட்டம் என்று சொல்வதற்காக, யாராவது தவறாக வழி காட்டுகிறார்களோ, இத்திட்டம் தோற்றுப் போக வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் தவறாக வழி காட்டுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு கூட எழுகிறது. தனி ஒரு அமைச்சர் அவர்களின் கொள்கையோ அல்லது இந்த மந்திரிசபையின் கொள்கையோ கூட அல்ல இது, இது இம்மன்றம் எடுத்த முடிவு. 1969-70-ல் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் பயிற்சி மொழி தமிழாகத்தான் இருக்கும் என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். புத்தகங்கள் இல்லை என்ற சாக்கைக் காட்டுகிறார்கள். இருபது ஆண்டு காலமாகக் கேட்டாகிவிட்டது. புத்தகம் இல்லை, புத்தகம் இல்லை என்ற வாதத்தை, இருக்கக்கூடாது என்று நினைப்பவர்கள் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தகத்தை யார் தயாரிப்பார்கள்? சிறுகதை, நாவல் போன்ற புத்தகங்கள் என்றால் பொதுச்சந்தையிலே கிடைக்கும். பாடப் புத்தகங்கள் என்றால் பல்கலைக் கழகமோ அல்லது அரசாங்கமோ தான் தயாரிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் தயாரிக்கவில்லை என்றால் வேறு யார் தயாரிப்பார்கள்? வேறு யாரும் தயாரிக்க மாட்டார்கள். புத்தகங்களைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்தாகிவிட்டது. அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அதைத்தவறாக கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எண்ண மாட்டார்கள் என கருதுகிறேன். அது தவறாக இருந்தாலும் தாய்மொழிப்பற்றுக் காரணமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஒரு முறையை எடுத்துவிட்ட பிறகு வெளியிலே பிரச்சாரம் நடக்கிறது, “இது படித்து விஷய ஞானம் உள்ளவர்களுக்கும், படிக்காமல் இருப்பவர்களுக்கும் உள்ள வர்க்கப் போராட்டம்” என்று ஒரு வர்ணனையை பத்திரிகை ஒன்றிலே பார்த்தேன். பயங்கரமான வர்ணனை! வரக்கூடாத இடத்திலேயிருந்து வருகிற வர்ணனை! எச்சரிக்கைக்காக ஒன்று சொல்கிறேன். பொது மொழிச்சிக்கலை அணுகும் முறையிலே அணுகாமல் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மூலே கொண்டு வந்த விஷத்தன்மை காரணமாக பின்வாங்க வேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இது போன்று பயிற்சி மொழி விஷயம் வரக்கூடாது. மக்கள் போர்க் கோலம் பூண்பதற்கு முன்னால் நன்மை செய்யவேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அரசாங்க கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் தமிழ் விஞ்ஞானத்திற்குப் பயிற்சி மொழியாக இருக்கும், மற்றவைகளில் அதிகமாக இருக்காது என்று கல்வியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்க கல்லூரிகளில் மட்டும்தான் என்றால், சேருகிற மாணவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்தால் அரசு என்ன செய்யப் போகிறது? எண்ணிக்கை குறைவைக்காட்டி அதற்கு ஆதரவு இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். “எப்பதம் வாய்த்துமேனும் நம்மில் யாவர்க்கும் அந்த நிலை பொதுவாகும், முப்பது கோடியும் வாழ்வோம், வீழில் முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்” என்று பாரதியார் சொன்னபடி நல்லதோ, கெட்டதோ எல்லோருமாக தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டும். அந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டும். தமிழில் புலமையுடையவர் கல்வியமைச்சராக இருக்கின்ற இந்த நாளில் தமிழிலே ஆர்வமுடைய கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்யக் கூடிய இந்த நாளில் தமிழ்ப் பயிற்சிமொழியாக ஆக்குவது தோற்றுவிட்டது என்பதாக ஆகுமானால் அதுவே நிரந்தரத் தன்மையாக ஆகிவிடும் என்று அச்சப்படுகிறேன். அந்த அச்சத்தின் காரணமாகத் தான் 1968-69-லே புதுமுக வகுப்பில் தமிழில் விஞ்ஞானம் என்றால் 1969-70-இல் மருத்துவம், பொறியியல் ஆகியவற்றிற்குத் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக ஆக்கப்படும் என்று உறுதிசூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டு விதிவிலக்கு இல்லாமல் எல்லோரும் கற்க வகை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன்? அல்லது கிளாரிபிகேஷன்?

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation and also clarification.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : முதலிலே பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷனை முடித்து விடுங்கள்.

DR. H. V. HANDE : The hon. Member, Thiru M. F. Sivagnanam has now made a remark about our accepting the Resolution passed by this House on 23rd January 1968. Now, I want to clearly state my view and that of my leader, Rajaji. Though we differed in some parts of the Resolution here and there, we fully supported the Resolution because we wanted to strengthen the hands of the D.M.K. Government. Rajaji also felt that whatever be our policy in this regard, we should strengthen the anti-Hindi forces and pro-Tamil forces. He also stated that though we might differ from the Resolution here and there, we should try to avoid giving trouble to them and we should give our full support to it. For instance, even though we differed on the particibility or feasibility of 14 languages being the official languages of the Union and Tamil as the medium of instruction in view of the assurances given by the Hon. Chief Minister, we did not press our amendments. Thus our stand has been made clear before.

[Dr. H. V. Hande]

[1968 பிப்ரவரி 16]

Now, I want one clarification. The hon. Member has stated that in Malaysia powers have been distributed considerably to the States and therefore the people there have not objected to the Malay language which is spoken by about 40 per cent of the people only, being the language of the Central Government. Similarly, does the hon. Member, Thiru Sivagnanam come forward to say that if the powers of the Central Government are greatly distributed to the States, he is prepared to accept Hindi as the official language of the Union Government or does he still hold that English should be the link language?

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, கடந்த திங்கள் 23-ஆம் தேதிய தீர்மானத்தில் முக்கிய இரண்டு பகுதிகள் இரண்டு. ஒன்று, தமிழ் மாநில ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும். மற்றொன்று இந்த மாநிலத்திலே ஐந்தாண்டுகளிலே எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் பயிற்சிமொழியாக வா வேண்டும். இந்த இரண்டையும் அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின், எதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக ஒப்புக்கொள்வது அல்ல இந்தப் பிரச்சினை. ஜீவாதாரமான, நாடு முழுதுக்குமான பிரச்சினை இது. இதில் பொதுத்தன்மை, சிறப்புத்தன்மை, நடு நிலைமை என்று ஒன்றும் கிடையாது. மலேசியாவிலுள்ளதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மத்தியிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருந்தால் எல்லாவற்றிற்கும் மொழி பெயர்ப் பைத்துக்கொண்டால் அரசின் மொத்த வருவாயையும் அது முழுக்கிவிடும். 'கன்கரண்ட் லிஸ்ட்'-இலே இரண்டு ஆட்சிக்கும் பொதுவான பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை மாநிலங்களுக்கு உரிமையாக்கிவிடலாம். அயல்நாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு நம் கையில் இல்லை. அந்நிலையில் சுமார் ஒன்பது மொழிகளை மத்தியிலே ஆட்சிமொழியாக ஆக்கலாம். இந்தி மட்டும் ஆட்சி மொழி ஆக வேண்டுமென்பது எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. தமிழ் உள்ளிட்ட பல மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக வேண்டுமென்பதுதான் என் கொள்கை.

திரு. கே. வியைகம் : உயர்திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பேசும்பொழுது பி.யூ.சி.-யிலே தமிழிலே சொல்லிக் கொடுத்து விட்டு, மேலே போகிறபோது மருத்துவக் கல்லூரி பொறியியல் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலமே இருந்தால் தமிழை பயிற்சிமொழியாக எப்படிப் படிக்க முடியும் என்றார்கள். அது சரியான வாதம்தான். அதற்காகத்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரி என்பது நாளைக்கே போய் தமிழிலே படித்து விட்டு திரும்புவது என்ற நிலை இருக்க முடியாது. "கிரேஸ் அடைப்டி" என்று ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது. எண்ணூறு பக்கங்கள் அடங்கியது. அதை நாளைக்கே மொழி பெயர்க்க முடியுமா? உதாரணத்திற்காக அந்த ஒரு புத்தகத்தைச் சொன்னேன். எத்தனையோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்தாண்டுகள் படிக்க வேண்டும் இந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம்.

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. கே. வினாயகம்]

ஆகவே, இதிலே ஆர்வமுள்ள காரணத்தினால் உடனடியாகத் தமிழ், தமிழ் என்று ஆரம்பித்து விட்டு மத்தியிலே விட்டுவிடுவதா? எனவே, முதலிலே முடியுமா என்று ம. பொ. சி. அவர்களும் நினைக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிற ஆட்சியாளர்களும் தெளிவான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொன்றுக்கும் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்றாலும், இதுபற்றி என் விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் இப்பொழுது தலைமை தாங்குகின்ற காரணத்தால் என்னை அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு வினாயகம் சொன்னார்கள், புத்தகங்கள் தயாரில் இல்லை என்று. வகுப்புக்குத் தேவையான பாட புத்தகங்கள் வேறு. தகவல் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் படிக்கும் புத்தகங்கள் வேறு. ரெபப்லிசென்ஸுக்கு என்று தனியாக புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. வகுப்புக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்களை முதலில் தமிழில் எழுதிக்கொள்ளலாம். ரெபப்லிசென்ஸ் (தகவல்) புத்தகங்கள் ஆங்கிலத்திலேயே இருக்கலாம். நம்முடைய பள்ளிகளிலே மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து மேல் பட்டப்படிப்பு வரை ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக இருக்கப் போகிறது என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தப் பிரச்சினை அணுக வேண்டும். இப்பொழுது மாணவர்கள் ரெபப்லிசென்ஸ் புத்தகங்கள் படிப்பதில்லை. நோட்ஸ்தான் படிக்கிறார்கள். வினாயகம் அவர்கள் அதிருஷ்டவசமாக எல்லப் புத்தகங்களையும் படித்தார்களோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு அந்த அனுபவம் இல்லை. பாடப்புத்தகங்களை முதலில் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து பி.யு.சி.யில் விஞ்ஞானப் பாடங்களைத் தமிழில் படித்தால், மேலே பொறியியல், மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேருங்கால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் சொன்னதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக பி.யு.சி.யில் தமிழில் படிக்காதே என்று நான் சொல்லவில்லை. பொறியியல், மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் தமிழில் படிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளுங்கள். அதற்கான அடித் தளங்களை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கூறினேன். நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் ஏழை மக்களின் தொகுதியாகிய திருத்தணியிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள்கூட அவரது போக்கை ஆதரிக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய ம. பொ. சி. அவர்கள் கேட்டார்கள், இந்தத் தீர்மானத்திலே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவதையும் 14 மொழிகளையும் மத்திய அரசிலே ஆட்சி மொழியாக்குவதையும் ஆகிய இரண்டு கருத்துக்களையும் தவிர வேறு எது முக்கியம் என்று. இது இரண்டு தான் முக்கியமானவை என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1968 பிப்ரவரி 10]

தம்முடைய கருத்து என்ன வென்றால்

The Official Languages (Amendment) Act and the Resolution on language policy cause injustice, dissatisfaction, additional burden, etc.

மத்திய அரசின் தீர்மானத்தின் காரணமாக நாங்கள் பாதிக்கப்படுகிறோம்; அது இல்லாத நிலைமையிலே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று அந்த ரெசலூஷன்லே இருக்கிறது. இத்தகைய முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கிற காரணத்தாலே நமக்குள்ளே கருத்து வேறுபாடு கொள்வதாலே இந்த அரசின் தீர்மானத்தினுடைய தன்மையை பாதிக்கக் கூடாது என்றுதான் நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

The spirit of the resolution should not be disturbed by obstructing it or by voting against it. The Congress Party also did not vote against the D.M.K. sponsored resolution, because they did not want to vote against the spirit of it. That is the only thing I want to say.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் துவக்கத் திலேயே இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்களில்—வெளிப்படையாகச் சொல்லப் போனால்—இந்த மாநிலத்திலேதான் அமைதி தவழ்கிறது என்றும் சீரான, சிறப்பான ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்திய மாநிலங்களினுடைய ஆட்சி அமைப்புக்களைப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் கலகங்களும் குழப்பமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் மிகவும் சிறப்போடும் சீரோடும் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்று டில்லி அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பொழுது, அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குத் தாப்படுகின்ற சிறப்பான சான்றிதழ் என்பதை நான் முதலிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே அடிக்கடி ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாரித்துக் கொடுப்பதை கவர்னர் அவர்கள் படித்துதானே 'ஆளுநர் உரை' என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அதையே திருப்பிக் கூறுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுதிக் கொடுத்து அதைக் கவர்னர் அவர்கள் படிக்கக்கூடிய அளவில் ஆட்சியை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் நாங்கள். நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்ததைக் கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றார் என்று எண்ணும் போது பெருமிதம் எங்களுக்கு மிக அதிகமாக வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, அவர் தமிழிலே பேசுகின்ற வகையில், இறுதியிலே திருக்குறளைத் தமிழிலேயே படித்தார்கள். அந்த வகையில்

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

தமிழைப் பாராட்டியும் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படி ஆளுநர் அவர்கள் பாராட்டுகின்றவற்றையும் மத்திய அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் பாராட்டுகின்றவற்றையும் கண்டு நம்முடைய எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் எரிச்சல் அடைந்து, 'இது ஒரு சிறப்பா' என்று கேட்கிறார்கள். ஹைதராபாத்திலே நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டின் பேச்சுக் களைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியா முழுவதும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி அரசுகள் அமைந்திருக்கிற பகுதிகளிலெல்லாம் தங்களால் எந்த வகையில் முடியுமோ அந்த வகையிலே குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சிகளில்தான் காங்கிரஸ் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலைமைகளை நாம் இங்குமங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைத் தொடர்ந்துதான் நேற்றைய தினம் டில்லி பாராளுமன்றத்திலே உரையாற்றி இருக்கிற, இந்தி மொழியின் மேல் அதிகமாக பற்றும் பாசமும் வைத்திருக்கிற ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வெட்ட வெளிச்சமாகவே சொல்லியிருக்கிறார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையை உடனடியாக டில்லியில் செய்தாக வேண்டுமென்று, தெருவிலே அல்ல, பாராளுமன்றத்திலே வெளிப்படையாக சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது இந்தக் காந்தியவாதிகள் எந்த அளவுக்கு பாராளுமன்றத்திலேயே ஜனநாயகத்தி னுடைய குரல்வளையை நெறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிற பொழுது மிகவும் வேதனையாக இருப்பது மட்டுமல்ல; இந்த மனப்பான்மை வெளிநாட்டினரிடத்தில் எப்படிப் பட்ட ஒரு எண்ணத்தை உண்டாக்கும் என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இதற்குப் பதிலளிக்குறவகையிலே அண்மையிலே இருக்கிற கோளத்து முதலமைச்சர் திரு. நம்பூதிரிப்பாட் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டில்லி அரசாங்கம் இப்பொழுது பஸ்மாசுரனைப் போல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் அவர்கள் பஸ்மாசுரனைப் போல் கவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடைசியில் மத்திய அரசே கவிழ்ந்து விடும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஸ்மாசுரன் கதையைப் பார்க்கிறபொழுது பஸ்மாசுரன் ஒவ்வொருவன் தலையிலேயும் கையை வைத்துக் கொண்டு அழித்துக் கொண்டு வந்தான். அதைப் போல் மத்திய அரசு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கொடுக்கப்பட்டிருப் பது 10 நிமிடங்கள் தான். அதில் கதை சொல்ல ஆரம்பித் தால் . . .

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படி ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லுவதற்கே காரணம், எதிர்த் தரப்பிலே இருக்கிற நண்பர்களின் இதயத்திலே பதியவேண்டுமென்பதற் காகத்தான் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பஸ்மாசுரன் கதை அவர்களுக்குக் கூட நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். பஸ்மாசுரன் ஒவ்வொருவர் தலையிலேயும் கையை வைத்து அழித்துக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே திருமால் மோகினி வேஷத்திலே

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

வந்து பஸ்மாசுரன் தன் தலையிலேயே கையை வைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி அவன் அழிக்கப்பட்டான் என்று பஸ்மாசுரன் கதை சொல்லப்படும். அதைப் போலத்தான் இன்றைக்கு இந்த மொழிப் பிரச்சனையை மூடிவையுங்கள், கொஞ்ச காலம் நிறுத்தி வையுங்கள் என்று நல்லவர்கள் எல்லாம் சொன்ன நேரத்திலே மொழிப் பிரச்சினையை மேலும் மூட்டி டில்லியிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, அதைப் பற்றிய பிரச்சினையை உருவாக்கிய நேரத்திலே, இன்றைக்கு தமிழக அரசு என்ற மோகினி மத்திய அரசு என்ற பஸ்மாசுரன் தங்கள் தலையிலேயே கையை வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறது. சென்ற 23-ம் தேதி உருவாகியிருக்கிற ஆட்சி மொழித் தீர்மானத்தைப் பார்த்து, ஆற்றிராவிலேயும் மைசூர் மாநிலத்தையும் அந்தமாதிரி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அங்கே இருக்கிற மாணவர்களும் பொதுமக்களும் கருதுகின்றார்கள். அந்த மனப்பான்மையைப் பார்க்கின்ற பொழுது அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினுடைய முக்கியமான சாதனை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதை சிலர், உலகத் தமிழ் மாநாடு சிறப்பாகத் தான் இருந்தது, இருந்தாலும் அதற்கு வசூலிக்கப்பட்டப் பணத்திலே தான் கெடுபிடி இருந்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இந்த பதிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைய தினம் ஜாகிர் உசேன் அவர்களை வரவழைத்து அந்த மாநாட்டை நடத்தியவர்கள் கடற்க்கை விலே மாபெரும் கூட்டத்தைக் கூட்டி நம்முடைய மொழியைப் பற்றியும் தமிழ் மக்களுடைய இதயம் தொடர்த்தக்க அளவுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், கடலலை போல் கூடி இருந்த கூட்டம் கையொலி செய்து, தமிழ் வாழ்க என்று சொல்லியதும், எங்களுடைய மொழி அழிக்கப்படாமல் எங்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்பட நாங்கள் போராடுவோம், இதுதான் எங்களுடைய இலட்சியம் என்பதை கூடியிருந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஒரே நேரத்திலே சொன்ன காட்சிதான் இந்த தமிழ் விழாவினுடைய உண்மையான பலனே தவிர, வேறு அல்ல என்பதை அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் விருந்து சாப்பிட்டு விட்டுப் போகிற நேரத்தில் கத்தரிக்காய்ச் செடியிலிருந்து கத்தரிக்காயைப் பறிக்கிறபொழுது அதன் கீழ் இருந்து முள் குத்தி விட்டது என்கிற மாதிரி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய விழாவை நடத்திய இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்காமல் எங்கோ, எதிலோ வசூல் செய்வதில் சிறு கெடுபிடி நடந்தது என்பதற்காக அதை மிகப் பெரியதாகக் காட்டி, ஆகவே விழா சிறப்பாக அமையவில்லை என்று சொல்வது மிகவும் வேதனைப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது.

இங்கே காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ஒரு கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில்லாத கருத்தை 100 முறை

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

திருப்பித்திருப்பிச் சொல்வதால், அது உண்மையாகிவிடும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் போலும். சட்டமும் ஒழுங்கும் நீதியும் இங்கே சரியாக இல்லை; ஒழுங்கே இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதே தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் குழப்பம் நடந்தபோது நாங்கள் போலீஸை அழைக்கிறோம். அப்படி அழைக்கும்போது அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை, கலவரங்கள் நடக்கும்போது தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலே போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்திலே அவர்களே தீவிரமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். இதை எல்லாம் பார்க்கிற பொழுது அவர்கள் எப்படி அவர்களுக்குள்ளேயே முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக புலப்படும். தெனியிலோ அல்லது மங்களூரிலோ கேட்கின்ற துப்பாக்கிச் சத்தம் இன்றைக்கு இங்கே கேட்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம், தமிழக அரசு என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே ஒரு முக்கியமான செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 280-வது இந்திய அரசியல் சட்டப் பிரிவை சட்டிக்காட்டி இந்திய அரசாங்கம் அமைக்க இருக்கிற பிளென்ஸ் கமிஷன் என்று சொல்லப்படுகிற நிதி ஆய்வுக் குழு எந்த அளவுக்கு அந்தப் பிரிவின்படி தமிழ் நாட்டையும், மற்ற மாநிலங்களையும் சீராக வைத்து இனி ஆராய வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கிறபொழுது அந்த யோசனையை மேற்கொண்டால், உண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற தொழில் வளமும், மற்ற வசதிகளும் பெருகும் என்பதை அவர் வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். செங்கை மாவட்டத்தில் கும் முடிப்பூண்டி தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக கிணறு, ஏரிப் பாசனங்களைக் கொண்ட பகுதியாக அது அமைந்திருக்கிறது. பொது மராமத்துத் துறையினரை ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பார்க்கிற பொழுது, அவர்கள் இந்தக் கருத்தை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை அழகிற குழந்தைக்கு ஒரு 'ஆராரோ' பாட்டாக அமைந்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டம் என்ற பாலைக் கொண்டுவரப்போகிறார். அதற்கு முன்னால், இந்த இனிய பாட்டு நமக்கெல்லாம் ஒரு கீதமாக அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால், கவர்னர் உரைக்கு நான் நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

ப.ப.
12-30

[1968பிப்ரவரி 16]

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டப்பேரவையின் கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்துவைத்து உரையாற்றிய கவர்னர் பெருமானுக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக அரசு செய்து வருகின்ற காரியங்களைப் பற்றியும், செய்த காரியங்களைப் பற்றியும், செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் சில காரியங்களைப் பற்றியும் நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் பணம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, மேற்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களை சரிவர நிறைவேற்றுவோம் என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதானது நமக்கு மனநிறைவை அளிப்பதாக இருக்கிறது. நாட்டில் மனை இல்லாத பல பகுதிகளில் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்று சிலர் வருத்தப் பட்டாலும் என்றாலும் கூட, நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகையினால் அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு காரணத்தினால், அதைப் பற்றி அதிகமாக பேசவேண்டியதில்லை நான் என்று கூற விரும்புகிறேன். அவைகளையெல்லாம் நிச்சயம் பார்த்து எங்கே மக்கள் அவதிப்படுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அதற்குரிய நிவாரண ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யும் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு, அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்டு என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கிற பிரச்னை மொழிப் பிரச்னை. இந்த மொழிப் பிரச்னை மிக முக்கியமானது. இந்த மொழிப் பிரச்னை சம்பந்தமாக சென்ற 23-ம் தேதி அன்று நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானமானது நமக்கு ஒரு பிதூர் ராஜ்ஜிதமாகக் கிடைத்திருக்கின்றது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். யாரால் கொடுக்கப்பட்ட பிதூர் ராஜ்யம் என்றால், முன்னால் அரசாண்ட, 20 வருஷங்களாக அரசாட்சி செய்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் நமக்குக் கொடுத்த பிதூர் ராஜ்ஜிதம் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். காரணம், 20 வருஷ கால ஆட்சியில், காங்கிரஸ் ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில், காங்கிரஸ் தலையாகக் கொண்டிருந்த இந்தி மொழியை நாட்டின் பொது மொழியாகக் வேண்டும் என்ற முயற்சியில் அவர்கள் சுவிபடாமல், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த முயற்சியைக் குறைத்து, இன்றைக்கு இந்தி மொழி முற்றிலுமே வேண்டாம் என்ற ஒருநிலை ஏற்படக்கூடிய ஒரு சொத்தை நமக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காக நாம் நினைத்துப் பாரகலாம். அரசியல் சட்டத்தில் இந்தி இந்த நாட்டின் பொது மொழியாகக் கருதப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே, இந்தி மொழியைப் பொது மொழியாக்குவதற்கு இந்தி மொழியை எல்லா மக்களும் படிக்க வைப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டியவர்கள் முக்கியமாக காங்கிரஸ்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

காடர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்த காலத்தில், முதலில் இந்தியை கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, நினைத்தால் படிக்கலாம் என்று சொல்லி, பிறகு மும் மொழித் திட்டம் என்று கடைசியில் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டு—மும்மொழித் திட்டம் என்ன என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும்—ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டும், தாய் மொழி படிக்க வேண்டும், மூன்றாவதாக ஏதாவது ஒரு மொழி, இந்தி மொழி அல்லது வேறு ஒரு மொழி படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியென்றால், காங்கிரஸ் அரசாட்சியில் ஆண்டவர்களிடையே காங்கிரஸ்காரர்களிடையே தமிழ் அடிப் படை, இன்றைக்கு நாட்டிலே நிலவும் தமிழ் அடிப்படையானது அங்கேயும் இணைந்துக்கொண்டிருந்தது என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். தைரியமாக மூன்றாவது மொழி இந்தி தான் படிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் அன்றைக்கு ஏற்பாடு செய் திருக்குமேயானால், இன்றைக்கு இத்தனை தூரம் இந்தி எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் நிச்சயம் சொல்லுவேன். அது அல்லாமல், அவர்களும் தமிழர்கள் ஆதலால், தமிழ் மொழியில் பற்றுள்ளவர்களுக்கு பயந்தோ, அல்லது தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தோ இந்தி மொழியைக் கட்டாய மொழியாக ஆக்காமல், இஷ்ட மொழியாக் கி, படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆசை இல்லாமல் சும்மா படித்தால் போதும், பரீட்சைக்கு உதவாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தி இந்த நாட்டில் தேவையில்லை என்று 20 வருஷ காலமாக ஆண்ட சர்க்காரும், இன்றைக்கு ஆட்சி புரியும் சர்க்காரும் நினைக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை, எண்ணக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நிச்சயமாக சொல்கிறேன்.

இந்த மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி நாம் இங்கே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இரு மொழி தான் இருக்க வேண்டும் நம்முடைய நாட்டிலே, நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழ் மொழி, பாரதத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஆங்கில மொழி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுதான் வேண்டும் என்று சுதந்திராக் கட்டித் தலைவர் திரு. ராஜாஜி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லோரும் கூடிப் பேசி, ஏதாவது சமரசத்திற்கு வருவதற்கு இயலுமா என்று பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று பெரிய இடத்துத் தலைவர்களும், பெரியவர்களும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த முடிவு தமிழகத்தில் செய்த தீர்மா னத்தை மாற்றுவதற்கான முடிவாக இருக்குமா, அல்லது தமிழ் கத்திலுள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு ஒரு சமரச ஏற்பாட்டைச் செய்வதாக இருக்குமா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்கும் அளவிலே, தமிழகமானது ஒருமுகமாகச் செய்த தீர்மானத்தினின்று பின்வாங்காது என்பதை நாம் எடுத்துக் கொண்டு தமிழகத்தில் படிக்கும் மாணவர்கள் மத்திய அரசாங்கத் தில் உத்தியோகம் வாங்குவதற்கு ஒரு சலுகையாக ஏதாவது ஒரு

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [1968 பிப்ரவரி 16]

சிறிய ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியுமே தவிர, அதற்காக இந்தி மொழியை மீண்டும் இங்கே படிக்க வைப்பது அல்லது திணிப்பது என்று சொல்கிறார்களே, அம்மாதிரி திணிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் எண்ணவில்லை. நாம் செய்த தீர்மானத்தின் மீது நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

ஆங்கிலம் ஒரு அன்னிய மொழி, அன்னிய மொழியை தன் மொழியாகக் கொண்ட தேசம் இந்த உலகத்தில் எதுவுமில்லை என்று நேற்று ஒரு அரசியல் தலைவர் பேசியிருக்கிறார். அது அன்னிய மொழி அல்ல என்பதை நாம் இன்றைக்கு ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்தி மொழி எப்படி தமிழனுக்கு அன்னிய மொழி இல்லையோ, அதேபோல ஆங்கிலமும் அன்னிய மொழி அல்ல. ஆங்கிலேயன் அந்த மொழியை பேசினான் என்பதற்காக அதை அன்னிய மொழி என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆங்கிலம் தமிழுக்கு இந்தியைவிட மிகவும் நெருங்கிய மொழியாக இருக்கிறது, சாதாரணமாக படிக்கக்கூடிய மொழியாக இருக்கிறது. இதுவரை அதைப் புரிந்துகொண்டு, அதில் ஊரிப்போனவர்களா இருக்கிறோம். ஆகவே, ஆங்கில மொழி ஒரு அன்னிய மொழி என்று சொல்வதற்கு இல்லாமலும், இந்தி நம்முடைய மொழி என்று சொல்ல முடியாமலும் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொண்டு, ஒரு சமரச உடன்பாட்டுக்கு வருகிற காலத்தில், நாம் இயற்றியுள்ள தீர்மானத்திற்கு பங்கம் இல்லாமல், நம்முடைய கௌரவம் குறைந்துபோகாமல், நாம் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று நமது சர்க்காரையும் மற்ற பெரியவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் தமிழக அரசை தி.மு.க. நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் 20 ஆண்டு அரசாட்சி செய்த காலத்தில் ஜனநாயக சோஷலிசம், ஜனநாயக சமத்துவம் நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தில் மக்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் முறையை நாம் அறிவோம். அந்த முறையில்தான் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தது காங்கிரஸ் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் வரலாற்றைப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியவரும். எந்த நாட்டிலும், யார் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தாலும், சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தவர்கள் அந்த நாட்டை ஆளுவதற்கு தாங்களே உரியவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது, சாகும் வரையில் அந்த நாட்டை அவர்களேதான் ஆளவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வரலாற்றைப் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கிராம்வெல், நெபோலியன், ஹிட்லர், ஸ்டாலின் செய்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைக்கும் அயர்லாந்து நாட்டிற்கு டீவாலரா தலைவராக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ நடந்திருப்பது வரலாற்றில்

1968 பிப்ரவரி 16] [எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

தெரியவருகிறது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் விதிவிலக்காக நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்த காந்தி மகான் அரசாட்சியை தான் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாமல், தன்னுடைய சிஷ்யர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால், அவருடைய சீடர்கள் 20 வருஷகாலமாக ஆண்டார்கள். தாங்களே ஆளவேண்டும் என்று நினைப்பதும் சகஜமாகப் போய்விட்டது. வரலாறு படித்தால் மனதில் உருவானது அந்த எண்ணம். ஜனநாயகம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். தங்களுக்கு வாக்களித்தால்தான் ஜனநாயகம், மற்றவர்களுக்கு வாக்களித்தால் அது ஜனநாயகம் அல்ல என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் இம்மாதிரி வாதாடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. ஜனநாயகமானது கடந்த தேர்தல்களிலே காங்கிரஸுக்கு வாக்களித்த தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த பெருமை அவர்களுக்கு உண்டு, சில நாட்களுக்கு அவர்களேதான் ஆளட்டும் என்று மக்கள் விட்டு வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஒரு தேர்தலில்தான் மக்கள் மாறி வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அது ஏன் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்துக் கொண்டு, விமரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ புதிதாகச் செய்ய வேண்டும், பழைய முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று புதிதாகச் செய்தார்கள் என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது சரியாக இருக்காது. அதை விட்டுவிட்டு, இந்த நாட்டில் மக்கள் தங்களை ஒதுக்கக் காரணமாக இருந்தது எது என்பதை சிந்தித்து பார்த்து, அதைச் சொல்லாமலேயே மனதில் தவற்றை உணர்ந்து கொண்டு, நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால் நலமாக இருக்கும். இருபது ஆண்டுகள் ஆண்டார்கள். கூட ஆற்றின் கரையில் குடிசைகள் அகற்றப் படவில்லை; குளத்துப் பள்ளங்களில் கூடாரங்கள் அப்படி அப்படியே தான் இருக்கின்றன. கஷ்டப்பட்ட மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். ஏழை ஏழையாகவே தான் இருக்கிறான். எங்கெல்லாமோ பணக்காரர்கள் வந்து விட்டார்கள். ஏழை கண்டு குமுறுகிறான், நாம் கஷ்டப்பட்டு பகலெல்லாம் உழைக்கிறோம்; எவன் எவனோ சுகமாக இருக்கிறான். நாம் இரவெல்லாம் சிரழிந்து கிடக்கிறோம். யாரோ வாழ்கிறார்களே என்று மனம் வெந்து போகிறான். வாழ வைக்கிறவர்கள் வாழவைக்கவில்லையே என்று நினைக்கிறான். ஆகவே, இந்த ஆட்சியை மாற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். மாறி வாக்களித்தார்கள். அதன் காரணமாக காங்கிரஸ் அகற்றப்பட்டது. அதை உணர்ந்தால், தாங்கள் செய்த திட்டங்களிலும், போட்ட திட்டங்களிலும் எங்கெங்கே குறை என்பதைப் புரிந்து கொண்டு இனிமேலாவது நல்ல முறையாக நடந்துக் கொண்டால், நல்ல நிலைக்கு வரமுடியும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஜனநாயகம் என்று ஒன்று இருப்பதை உணர வேண்டும். அந்த ஜனநாயகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இன்றைக்கு அரசைக் கொடுத்திருக்கிறது. சோஷலிசம் பற்றிப் பேசிய காங்கிரஸ், ஜனநாயகம் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் இன்றைக்குள்ளே அரசை குறைகூறிக்கொண்டு இருப்பதில் பலன் இல்லை. அப்படிக்க

[எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 பிப்ரவரி 16]

குறை கூற வேண்டும் என்றால், ஜனநாயக ஆட்சியில், ஏதாவது அந்த வழியிலிருந்து சர்க்கார் பிறழ்மேயானால், அப்பொழுது 'நீங்கள் செய்வது சரியில்லை' என்று அந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு சோஷலிசப் பாதையில் செல்லும் இந்த அரசு, காங்கிரஸ் பாதையிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்கவில்லை. அவர்கள் மாறுவார்கள் என்றும் நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே எதிர்த் கட்சி என்ற காரணத்திற்காக எதிரிக் கட்சியாக செயல் படவேண்டும் என்று நினைத்தால் அது பிரயோசனம் இல்லை. எங்கேயாவது நல்ல காரியத்தைச் செய்யத் தவறினால் 'அதைச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லலாம். தவறான முறையில் செய்யப்படும் நல்ல காரியம் என்றாலும், அதையும் எடுத்துச் சொல்லலாம், தவறான முறை என்று. அப்பொழுது எதிர்த் கட்சி நல்லபடியாக செயல்படுவதாக இருக்கும். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் நல்லதொரு எதிர்த் கட்சி வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்ததற்கிணங்க இப்பொழுது அவர்களுக்கே நல்லதொரு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அவர்களைக் கேட்கிறேன். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு மக்களுக்குச் செய்துவிட்டோம்; நான்காவது திட்டமும் கொடுக்கப் போகிறோம். பாலும் தேனும் வருவதை வாயிலே வாங்கிக் கொள்ள மக்கள் நமக்கே வாக்களிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையிலே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் மக்கள் மனம் மாறி வாக்களித்து விட்டார்கள். மக்கள் விசுவாசமாக இருக்க வில்லை என்பதா? 20 வருஷமான ஆட்சியில் இருந்திருக்கிறோம், ஆட்சியை மாற்றி, நம்மை அகற்றிவிடுவார்கள் என்ற எண்ணமே தோன்றாமல், பெருமிதத்துடன் தூங்கிக் கொண்டு இருந்தார்கள். "குணதிசை முடியை வைத்து, குட திசை பாதம் நீட்டி" அறிதூயிலில் படுத்திருந்த பரமனைப்போல நாம்தான் சர்வ ஸ்வயாபகம், இமயம் முதல் குமரி வரை இருக்கிறோம் என்று நினைத்து இருந்தார்கள். இமயத்தில் தலையை வைத்து, விந்தியத்தில் இடுப்பை வைத்து குமரியில் காலை நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பரமனைப் போல. நித்திரையில் ஆழ்ந்து விட்டார்கள். தலைவர் ராஜாஜியும் அறிஞர் அண்ணாவும் கிளப்பிய பெரும் வெள்ளம், காங்கிரஸ் புரிந்து எழுந்திருக்குமுன் தலைப் பக்கம் உத்தரபிரதேசத்தையும், மார்புப் பக்கம் மத்திய பிரதேசத்தையும், கால் பக்கத்தில் தமிழ் நாட்டையும் கொண்டு போய் விட்டது. இப்பொழுது காங்கிரஸ் சங்கடப்படுவது நியாயம் தான். ஆனால், தான் புரிந்த தவறுகளைத் தெரிந்து கொண்டு, அந்த வழிகளிலிருந்து மாறுவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். நண்பர் கருத்திருமன் கம்ப ராமாயணப் புலவர். அவருடைய கதாநாயகன் ஸ்ரீராமன் நிலையை அவர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மெய்த்து ரூப்பத மேவென்ற போதினும்
இத்தி ருத்துறந் தேகென்ற போதிலும்
சித்தி ரத்தி னலர்ந்த செந்தாமரை
ஒத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்னுவாள்.

16 பிப்ரவரி 1968] [எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

என்றது போல, ஆத்திரப்படாமல், நிதானமாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் இராமனே போல அவர்கள் திருப்தியோடு இருந்து, சிறையிலிருந்த செல்வியைப் போல்

அரசு கட்டில் இருந்தரசாளவும்
புரிசை விதியுல் யானையிற் போகவும்
விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்—என்று

அங்கலாயக்காமல் பணியாற்றினால் நலமாக இருக்கும்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

என்றது போல, இன்றைக்குச் சிறுத்தவர்களாக இருந்தாலும், உயர்ந்தவர்களாக இருந்து, சர்க்காருக்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு, தவறும் இடத்தில் எடுத்துக் காட்டி, சர்க்காருக்கு ஏதாவது புலப்படாமல் இருந்தால்—அப்படி யொன்றும் இராது என்று நம்புகிறேன்—எடுத்துச் சொல்லி, ஆக்க வழியில் செயல்படவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. டி. மார்டின்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களையும் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பார்க்கும் போது, அதில் எந்தப் புதுமையான அம்சமும் இல்லை என்று முதலிலேயே கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் சரியான முறையில் நிலை திறத்தப் படாமல், அரசாகத் தரண்டவமாமும் நிலைதான் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமானின் உரையில் ஒரு வார்த்தைக்கூட இல்லை என்பதை மனக் குறைவுடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் தஞ்சைத் தரணியில், பூந்தாமழ் குடியில் விவசாயக் குழுமங்கள் பக்கிரியை இந்த அரசின் துப்பாக்கி பவி கொண்டதற்கு நீதி விசாரணையில்லை. அதேபோல திருவொற்றியூரில் தொழிற்சாலைமூன் தொழிலாளர்கள் மீது துப்பாக்கி பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்கும் நீதி விசாரணையில்லை. ஏன், இன்னும் கூறவேண்டுமானால், இந்த மாமன்றத்திற்கு, கடந்த கவர்னர் உரையின்போது இரண்டு கால் களோடும் வந்திருந்த ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர், இந்த பத்து மாத காலத்திற்குள்ளாக இரண்டில் ஒரு கால இழந்து, பாண்டியன் அவையில் ஒற்றைக்கால் சிலம்போடு நீதி கேட்கச் சென்ற கண்ணகியே போல, இந்த இரண்டாவது கவர்னர் உரை கேட்க வந்தார் என்றால், தமிழகத்தில் அதைவிட சட்ட ஒழுங்கு கெட்ட நிலைக்கு வேறு எதைச் சொல்லியும் விளக்க முடியாது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரும்பிக் கூறலாம். நெல்லிக்குப்பம் மஜீத், உடையார்பாளையம் வேலாயுதம் கோயம்பத்தூர் ஆரோக்கியசாமி கதை என்ன ஆயிற்று என்று பழைய சம்பவங்களைக் காட்டி. ஆனால், முன்னே நடந்த தவறினை எடுத்துக் காட்டி மற்றொரு தவறினைச் செய்ய ஆதாரமோ, மேற் கோளோ காட்டக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்படுகிறது

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

என்பதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, படி அரிசித் திட்டம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அருள் கொடையாக இருந்து வந்துள்ளது என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. எங்கே ஏழை எளியவர்களுக்கு இது அருள் கொடையாக இருந்து வந்து இருக்கிறது? என்று நான் கேட்கிறேன். கோவையிலும் சென்னையிலும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இது அருள் கொடையாக இருந்தாலும், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களில் எல்லாம் ஏழைகள் இல்லையா? மந்தகாச முகவதிகள் புடைசூழ, மலர் தூவப்பட்ட கட்டிலிலே அமர்ந்து, ஒவியன் தீட்டிய ஓய்யாரமான சித்திரத்தைக் காட்டி அதர பானத்தையும் இதர விருந்துகளையும் உண்டு, கேளிக்கையால் களைத்து, பின்பு சல்லாபித்துக் கிடக்கும் உல்லாசச் சீமன்களா மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிறார்கள்? அங்கே ஏழைகளே இல்லையா? எந்தக் காரணங்களுக்காக, எந்த அடிப்படையில், படி அரிசித் திட்டம் கோவைக்கும் சென்னைக்கும் கொடுக்கிறார்களோ, அதே காரணங்களுக்காகவும் அதே அடிப்படையையும் கொண்டு, மற்ற வறண்ட பகுதிகள், மற்ற விளைநிலம் இல்லாத பகுதிகள், தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகள் ஆகியவற்றுக்கும் விரிவாக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டால், ஜனநாயகக் காவலர்கள், ஜனநாயகத்தை மதிப்பவர்கள், அதைப்பற்றிக் கோப்பப் படலமா? என்று நான் கேட்கிறேன்.

“எங்களுக்குப் புசிக்க உணவு வேண்டும் அரிசி கொடுங்கள்” என்று பொது மக்கள் கேட்டால், திருச்செந்தூரில், “இதோ வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்” என்று அவர்களுக்கு வேல்கம்புக் குத்தும், அரிவாள் வெட்டும் பரிசாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அராஜக நிலை தாண்டவம் ஆடுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: கோயம்பத்தூரில் உணவு கேட்ட மக்களை அழைத்துக்கொண்டு ஊர்வலம் வந்த பழைய போலீஸ் அதிகாரி அர்ஜுனனை சுட்டுக் கொன்றார்கள்.

திரு. டி. மார்டின்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சொன்னேன். முன்னால் ஒரு தவறு நடந்திருந்தால், அந்தத் தவறை வைத்து, மறு தவறை மறைக்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

படி அரிசிக்காகப் பாணையைத் தொங்கவிட்டால், அதைக் காங்கிரஸின் கருமாதிக் கலையம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி கூறினார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும் போது, “பாணை கட்டி மாரடிக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: “பாணை கட்டி காங்கிரஸ் காரர்கள் மாரடிக்கிறார்கள்” என்று சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதை முழுவதும் சொல்லவேண்டும். “பாணை கட்டிப் போரடித்த அழகான தமிழகத்தில் பாணை கட்டி மாரடிக்கிற அளவுக்கு இருபதாண்டுக் கால ஆட்சி அல்லவா வழி வகுத்து விட்டது?” என்று சொன்னேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. டி. மார்டின் : பரவாயில்லை. ஆனால், அது பாணையைக் கட்டி மாறடிக்கிறார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசி இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அது எங்களுக்கு வழக்கம் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வரலாற்றைச் சற்றுத் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்பு, அழகிய நங்கையின் படத்தைச் சுவரொட்டியில் போட்டு, அனிழந்த கூந்தலை அவளுக்குக் கொடுத்து நெற்றியிலே போட்டு இல்லாதபடி, அவளுடைய பக்கத்தில் சில வாக்கியங்கள் எழுதி போஸ்டர் போட்டது ரூபகத்தில் இருக்கலாம். அந்தப் போஸ்டரில் கூறியிருந்தது என்ன? “கூலி உயர்வு கேட்டான் அத்தான்—குண்டடி பட்டான் அத்தான்—பூ இழந்தான்—போட்டு இழந்தான்” என்று போடவில்லையா போஸ்டர்? இன்று பாணையைக் கட்டியவுடன் ஏன் கோபப்பட வேண்டும்? பாணையைக் கட்டி, “பொதுமக்கள் படி அரிசி கேட்கிறார்கள். பாணை இருக்கிறது; கையிலே பணம் இருக்கிறது; கொடுங்கள் அரிசி” என்று கேட்டால், ஜனநாயகக் காவலர்கள், ஜனநாயகத்தைப் பெரிதும் மதிப்பவர்கள் ஆத்திரப் பட வேண்டியதில்லை.

இன்று விலைவாசியின் உயர்வு ஒரு விஷயச் சக்கரம் போல் ஏறி வருகிறது. அந்த விஷயச் சக்கரத்தை எந்த நேரத்திலாவது உடைத்துவிட வேண்டும்; என்றைக்காவது ஒருநாள் உடைக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த கூட்டத் தொடரில் கூறியிருந்தார்கள். ஆனால், எந்த அளவு அதை உடைத் திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசிக் கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர் பேசி முடிந்த பிறகு தாங்கள் கேட்கலாம்.

திரு. டி. மார்டின் : சட்ட மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் களுக்குப் பதில் சொல்லும் முகத்தான் ஆளுங்கட்சியிலிருந்து சொன்னார்கள், விலைவாசி இறங்கி வருகிறது என்று. நேற்று உடையில் கேட்டால், ஒரு கோழி முட்டையின் விலை 32 காசு என்று கூறுகிறார்கள். “1966-இல் 20 காசாக இருந்ததே கோழி முட்டை; அது திடீரென்று 32 காசாக ஏன் வந்தது?” என்று கேட்டால், “அன்று கோழி 20 காசுக்கு முட்டையிட்டது, இப் பொழுது தமிழக அரசில் கோழி 32 காசுக்கு முட்டையிடுகிறது” என்று கடைக்காரர்கள் கேலியாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

1966-இல் ஒரு கிலோ இறைச்சி (மட்டன்) நான்கு ரூபாயாக இருந்தது. இன்று, அது ஆறேழுக்கால் ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. பட்டினப்பாக்கத்தில் தமிழக அரசு ஊழியர்கள் வசிக்கும் அந்த இடத்தில் உள்ள மட்டன் ஸ்டால் சொந்தக்காரர் இதைக் கூறுகிறார் என்றால், விலைவாசி இறங்கியிருக்கிறதா? விலைவாசி இறங்கவில்லை. விலைவாசி உயர்வு மக்களை இன்னும் தூத்திக்கொண்டே போகிறது.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

நிலமற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு—அவர்கள் சார்ந்துள்ள ஜாதியைப்பற்றிக் கவனிக்காமல், அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைக் இருந்தாலும் சரி, அல்லது உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களைக் இருந்தாலும் சரி, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம், அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு நிலம் கொடுத்து, அதற்கான உதவி செய்யும் திட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்தது. அது இந்த அரசின் அலுவலகத்தில் செயற்குறிப்பில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான அறிகுறி கவர்னர் உரையில் வருமா என்று எதிர்பார்த்தேன். வரவில்லை. எனவே, சாதாரண நிலமில்லாத ஏழைகள், பனை மரத் தொழிலாளர்கள், மீனவர்கள் முதலியவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு மனை வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் தமிழகத்திற்கு வருகிறார்கள். இலங்கைக்குச் செல்லுகிறபோது, கப்பலின் மேல் தட்டிலிருந்து தமிழகத்தை உற்று நோக்கினான். வற்றாத ஜீவநிதிகள் வளைந்து ஓடுகின்றன, வளமான வயல்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன, மனிதன் காலுக்கடியில் பொன், கடலுக்கு அடியில் முத்து என்ற நிலை இருந்தும் நீ பெற்றெடுத்த மகன் உன்னிடம் வாழ முடியாமல் வெளிநாடு செல்கின்றேன் என்று கூறிச் சென்றான். தமிழகத்திலிருந்து இலங்கை சென்ற மக்கள் அங்கே வாழ வழியில்லாமல் தாயகத்திற்குத் திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு தருவதற்கான திட்டங்கள் கவர்னர் உரையில் ஏதும் இல்லை.

29—1—1968-இல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாக, 'மெயில்' பத்திரிகையில் 6-வது பக்கத்தில் ஒரு செய்தி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்தச் சபையையும் உள்ளடக்குமா என்று தெரியவில்லை. தலைவர் அவர்களின் சம்மதத்தின் பேரில் நான் அதை வாசிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

"The Chief Minister referred to the widespread agitations and defiance of law and stated that unfortunately to-day laws are made in Assemblies and Parliament by people who are not fully qualified or equipped to make laws . . .

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வியொன்றை எழுப்ப விரும்புகிறேன். அதாவது—சட்ட மன்றத்திலே பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேச்சுக்கு அதாரமாக இருந்தால், பத்திரிகையிலிருந்து 'கோட்' பண்ணலாம்.

திரு. டி. மார்டின் :—

"They were passed hastily and for political reasons. This led the people to defy laws which were harmful to their interest.

என்று "மெயில்" பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. "சட்ட மன்றங்கள்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால், இந்தச் சட்ட மன்றத்தையும் அது உள்ளடக்கும் என்று நான் கருதி,

1968 பிப்ரவரி 16]

தலைவர் அவர்களிடம் இதை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்ட மன்றத்தையும் அது உள்ளடக்கினால், இங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் “ not fully equipped ” என்று கூறினால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேருமே, அவர்கள் இங்கு ஆற்றக் கூடிய பணிக்குக் களங்கம் கற்பிப்பது போல் ஆகாதா என்று நான் கேட்கிறேன்.

கொள்முதல் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற ஆசைப்படுகிறேன். 1967-ல் 8.5 லட்சம் டன் உணவுத் தானியம் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1966-இல் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கை சீற்றம் அடைந்த நேரம்; இயற்கை அன்னை கோபம் அடைந்த நேரம், 1966-ம் ஆண்டில் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால், 1967இலோ இயற்கை அன்னை பூரித்த நேரம்; இயற்கை அன்னை சிரித்த நேரம். நீர்த் தேக்கங்களில் எல்லாம் நீர் நிரம்பி வழிந்த நேரம். இந்த நேரத்தில் 8.5 லட்சம் டன்தானே கொள்முதல் ஆகியிருக்கிறது? இன்னும் அதிகமாக கொள்முதல் ஆகியிருந்தால், அதைப்பற்றிப் பாராட்டியிருக்க முடியும். ஆனால், இதுவும் ஸ்தவைகுண்டம் பகுதியில் விவசாயியை கட்டிவைத்து அடித்துத் துன்புறுத்தி, அதிகாரமாகக் கொள்முதல் செய்தும் இவ்வளவுதானே வந்திருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது).

* திரு. ஆலடி அருணா: சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள உரையினை ஆதரிக்கும் வகையில் எனது கருத்துக்களை இந்த மேலான அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

வரலாற்றுச் சிறப்பும், இந்தியத் துணை கண்டத்தின் வரலாற்றில் புதிய திருப்பத்தையே உருவாக்கக்கூடிய அளவுக்குச் சிறப்பான உரையைத் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த உரையின் மீது கருத்தைக் கூறுகிற அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள், வழக்கமான ஒரு குற்றச்சாட்டை இந்த மாமன்றத்திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் மேடைகளிலும் கூறவருகிறார்கள். “ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எப்போதும் மத்திய அரசின் மீதே புகார் சொல்லுகிறது; தங்களுடைய பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிப்பதற்கு மத்திய அரசின் மீதே பழி போடுகிறது ” என்ற குற்றச்சாட்டை வழக்கமாகக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கூறி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதற்காக மத்திய அரசின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறது, என்ன என்ன பிரச்சினைகளில் குற்றம் சாட்டுகிறது என்பதைக் குறித்து, கட்சிக் குரோதம் இன்றி, நடுநிலையோடு ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குற்றச்சாட்டுக்கள் நியாயமானவை, தேவையானவை, இந்த நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமானவை என்பதைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

[திரு. ஆலடி அருணா] [1968 பிப்ரவரி 16]

(திரு. எஸ். முருகையன் தலைமை)

ப.ப.
1-00

இன்றைய தினம் மாநில அரசின் தேவைகளும், கோரிக்கைகளும், உரிமைகளும் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற கடமை மாநில அரசுக்கே இருக்கிறது. சீனாவின் சிற்றமா? பாகிஸ்தானின் படையெடுப்பா? மத்திய சர்க்கார் செய்வது என்ன? என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுத்தது நிறுத்தவும், ஒழுங்கு அமைதியைக் கட்டிக் காக்கவும், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், கல்வியிலே முன்னேற்றம் காணவும், நாட்டில் சட்டத்தை யும், ஒழுங்கையும் காக்கவும் இந்த மாநில அரசிடம் தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மக்கள் பிரச்சினைகளை வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றது மாநில அரசு. மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு, நல்வாழ்வை அளிக்கக்கூடிய வகையில் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் ஏதாவது இருக்கிறதா? நிதி வசதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதைக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மிதமிஞ்சிய அதிகாரத்தைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மத்திய அரசிடம் 'தரிசனம் கிடைக்காதா?' என்று நந்தனைப் போல் மாநில அரசு காத்து நிற்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசோ கந்தனைப்போல் ஊர்சுற்றுவிடுகிறது. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் மத்திய அரசின் தயவை மாநில அரசு நாடி நிற்கும் நிலைமையால், மாநில அரசுகள் கடமை, பொறுப்பு குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இதனை காங்கிரசிலுள்ள அறிவாளிகளே சிறப்பாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"The inherent defects in the concentration of authority at the Centre are beginning to show. The growing dependence of the States on the Centre is weakening the accountability of the State Cabinets to State Legislatures." g

என்ற இந்தக் கருத்தை, இப்போது புதிதாக காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்திருக்கின்ற டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்களே கூறியிருக்கிறார். எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசு வைத் திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் பலமாக இருக்க வேண்டுமென்று வெள்ளைக்காரன் நினைத்து திட்டமிட்டான். 1853-ம் வருஷம் ஒரு சட்டம் வெள்ளைக்காரர்களால் இயற்றப்பட்டது. அந்த வெள்ளைக்காரன் கூட நாள் செல்ல செல்ல மாநிலங்களின் உரிமைகளை மதித்து, நியாயங்களை எண்ணிப் பார்த்து, 1919-ம் ஆண்டிலும், 1935-ம் ஆண்டிலும் மாநிலங்களுக்குச் சில உரிமைகளை அளிக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தான். ஆனால் காங்கிரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய அரசியல் சட்டம் மாநிலங்களை மேலும் அடிமைக் கூடாரமாக மாற்றிவிட்டது. இதன் காரணமாகத்தான் பல்வேறு மாநிலங்களில் மத்திய அரசுக்கு எதிராக போர்க்குரல்கள் அவ்வப்போது எழுப்பப்படுகின்றன. மத்திய அரசிடம் 97 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. கன்கரன்ட் லிஸ்டில் 47 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. மாநில அரசு இடத்தில் 67 அதிகாரங்கள்தான் இருக்கின்றன. இந்த அதிகாரத்தில் கூட மாநில அரசு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும்,

1968 பிப்ரவரி 16]

[திரு. ஆலடி அருணை]

அதை அமல் செய்ய முடியாதவாறு தடுக்கும் அதிகாரம் குடியரசு தலைவருக்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழக மக்களின் சார்பாக, பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி எழுதப்படும் கோரிக்கைகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைக் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மாநில அரசுக்கு உதவி செய்ய முன்வரவில்லை, கடன் கொடுக்க முன்வரவில்லை, மானியம் கொடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஏதோ தங்களுடைய பிதுராஜித சொத்து என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாநில அரசு கூடும் குற்றச்சாட்டிலுள்ள நியாயங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மார்டின் அவர்கள், “நாங்கள் பானையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் எப்போது படி அரிசி போடப் போகிறீர்கள்” என்று கூறினார். நீங்கள் பானையை அல்லது சட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தாலும் தமிழக அரசு கோபித்துக் கொள்ளாது. தேர்தல் நேரத்தில் படி அரிசித் திட்டம் அமல் செய்ய முடியாதது; கனவு, கற்பனை என்றெல்லாம் சொன்னவர்கள், இன்றைக்கு பானையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து ‘படி அரிசி எங்கே?’ என்று கேட்கிறார்கள். தமிழக அரசு பொறுப்புணர்ச்சியோடு இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 36 லட்சம் மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தை வழங்கிவருகிறது. 36 லட்சம் மக்கள் இதனால் பயன் அடைகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நாடு பூராவும் அமல் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாநில அரசு முழு நம்பிக்கையோடு பாடுபட்டு வருகின்றது. இந்தத் திட்டம் நாடு முழுவதற்கும் உடனடியாக அமலாக்காத தற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சிதான் என்று பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டுகிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டத்தை தி. மு. கமுகம் கொண்டுவந்தபோது எப்போழுதாவது இதை ஆதரித்திருக்கிறார்களா? படி அரிசித் திட்டத்தை செயல்படுத்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் மானியம் கேட்டார்கள், கிடைக்கவில்லை. கடன் கேட்டார்கள், கிடைக்கவில்லை. மக்கள் நலனுக்காகக் கொண்டுவரப்படும் திட்டத்திற்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் உங்கள் எஜமானர்களைப் பார்த்துச் சொன்னீர்களா? மாநில அரசு கேட்ட கடன் தொகை கிடைக்காமலிருப்பதற்கு எவ்வளவு தடையாக இருந்தீர்கள் என்பதை நீங்களே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. விவசாயிகளைக் கூப்பிட்டு, நிலச்சுவான்தார்களைக் கூப்பிட்டு மாநாடுகளைக் கூட்டி, “இனிமேல் நீங்கள் உங்கள் நிலங்களில் கரும்பு பயிரிடுங்கள், வாழை சாகுபடி செய்யுங்கள், சவுக்கு சாகுபடி செய்யுங்கள், நெல் சாகுபடி செய்யாதீர்கள்” என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறீர்கள். இம்மாதிரி சொன்னதை காங்கிரஸ்காரர்கள் மறுக்கிறார்களா? உதவிக்கு வருபவர்களைத் தடுக்கிறீர்கள். உடமையாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிறீர்கள்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1968 பிப்ரவரி 16]

இத்தனையும் செய்துவிட்டு 'படி அரிசி' 'படி அரிசி' என்று மக்களைத் தூண்டி விடுகிறீர்கள். 'படி அரிசி ஆட்சி' என்று எங்களைப் பார்த்துக் கேலியாக விலுப்பாட்டு நடத்துகிறார்கள். எங்களிடத்தில் நீங்கள் அரிசி கேட்கிறீர்கள். உங்களிடத்தில் மக்கள் அரிசி கேட்ட நேரத்தில் என்ன செய்தீர்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு படி அரிசி மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய் என்று உங்கள் ஆட்சியில் விற்பனை பொழுது மக்களிடத்தில் வாங்குகிற சக்தி இருக்கின்றது என்று நீங்கள் வாதிட வில்லையா? அரிசி கேட்ட மக்களிடத்தில் செஞ்சோளத்தைக் கொடுத்தீர்கள், மக்காச்சோளத்தைக் கொடுத்தீர்கள், இவையெல்லாம் மறந்துவிடக்கூடியவைகளா? உணவு வேண்டும் என்று கேட்டபோது 'எலிக்கறி சாப்பிடுங்கள்' என்று சொன்னவர்கள் எங்களைப் பார்த்து, 'படி அரிசி போகிறான் பார்' என்று சொல்லும்போது, 'நாங்களும், 'பார், பார், மக்காச்சோளம் சாப்பிடச் சொன்னவர் போகிறார் பார், எலிக்கறி சாப்பிடச் சொன்னவர் போகிறார் பார்', என்று திருப்பிச் சொல்ல முடியுமா? படி அரிசித் திட்டத்தை நாடு பூராவுக்கும் அமல்படுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்து வருகிறது. பொறுப்புள்ளவர்களும் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

படி அரிசிப் பிரச்சினையிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திருப்புவதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்நேரத்தில் மொழிப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். தமிழக மக்கள் மொழிப் பிரச்சினையில் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். தமிழகத்தில் மும்மொழிக் கொள்கைத் திட்டம் வேண்டாம், இருமொழிக் கொள்கை போதும் என்று இந்தச் சட்டப் பேரவையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில மேடையில் பொருத்தமில்லாத சில வாக்கியங்களைக் கூறியிருக்கிறார். இதை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

“தமிழகத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க என்று கூறப்படும் அந்த மொழித் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை, கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரிக்கவில்லை, ஆதரிக்காதவர்கள் 52 சதவிகிதம். எனவே, பெரும்பான்மை மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத தீர்மானம்” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவருடைய கருத்தை வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் ஒப்புக் கொள்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில் அகில இந்திய அடிப்படையில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குக் கிடைத்த வோட்டுகள் 45 சதவிகிதம்; 1962-ம் ஆண்டில் காங்கிரசுக்குக் கிடைத்தது 44.7 சதவிகிதம் வோட்டுகள்; 1967-ல் காங்கிரஸுக்குக் கிடைத்த வோட்டுகள் 40.85 சதவிகிதந்தான். இந்த நிலையில் நீங்கள் மத்தியில் மந்திரி சபையை அமைத்திருக்கிறீர்கள். மொழித் தீர்மானத்தை 52 சதவிகித மெஜாரிட்டி மக்கள் ஆதரிக்கவில்லையென்று குற்றம் சாட்டும் நீங்கள், 40 சதவிகித வாக்குகளைப் பெற்று நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கலாமா? நீங்கள் மந்திரி சபையை அமைக்கலாமா? ஆட்சி

1968 பிப்ரவரி 19

[திரு. ஆலடி அருணா]

மொழிச் சட்டம், ஆட்சிமொழித் திருத்தச் சட்டம் ஆகியவை எல்லாம் உங்கள் கருத்துப்படி பெரும்பான்மை மக்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாததுதானா? இவற்றையெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறாரா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “மொழித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது தேசத் துரோகம்” என்று பொதுமேடைகளில் பேசித் கொண்டு வருகிறார். அவர் சொல்வதனால் தேசத் துரோகம் ஆகிவிடாது. ‘எவன் ஒருவன் இந்த மண்ணிலே பிறந்து, இந்த மண்ணின் உரிமைகளை அனுபவித்துவிட்டு, இதன் வளங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெற்றெடுத்த தமிழ் மாதாவுக்கும் பிறந்த தமிழ் நாட்டிற்கும் தீங்கு விளைவிக்கிறானே, அவன்தான் தேசத் துரோகி. அவனைச் சிந்தியிலே நிறுத்தி தேசத் துரோகி என்று குற்றம் சாட்டித் தண்டிக்கவேண்டும் என்று கூறி, இத்துடன் உரையை முடித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம். காங்கிரஸ்காரர்கள், நெல்லை, சூமரி போன்ற ஏழைகள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டுவராது சென்னை, கோவை போன்ற பகுதியில் அமல்படுத்துவது தவறு, நெல்லை, சூமரி போன்ற மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது தவறு என்று கனம் உறுப்பினர் கருதுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DR. HABIBULLAH BAIG: Mr. Chairman, Sir, I welcome the speech of His Excellency the Governor and I convey my thanks to him on behalf of the Muslim League Party. His Excellency has stated in his speech that every linguistic group should have the satisfaction that it has equal rights and privileges as other members of the linguistic groups. This country is a sub-continent with more than 500 languages. The Hindi protagonists want to impose their language on us. It is our experience that we have been one religion dominating over other religions; one colour dominating over other colours; one race dominating over other race; and one society dominating over other society and now we are observing one linguistic group dominating over other linguistic groups which have got their own cultures and civilisations.

The Official Languages (Amendment) Act, 1967, recently passed by the Parliament and the Resolution on language policy passed simultaneously with the Official Languages (Amendment) Act, have placed the non-Hindi regions under a special disadvantage not only casting on the people unequal burdens but also creating disturbances in the country. When the country is facing vital problems like food, water, housing scarcity and unemployment of millions of people, there is no such immediate necessity for the Government of India to bring the issue of national language. Apart from that, we have got many more vital problems—national and international—facing us. Instead of solving these problems, the Government of India has unnecessarily created trouble and turmoil in this country by introducing the link language problem. English is not only an international language but also one of the national

[Dr. Habibullah Baig]

[1963 பிப்ரவரி 16]

languages which is the mother tongue of the Anglo-Indians who are also the citizens of this country. This language cannot be called as a foreign language. In a democratic set-up, always the majority community will form the Government. In such a case any one need not be afraid of the Anglo-Indians who are in minority dominating over the majority who forms the Government. Apart from this, science and technology has been developed and is developing day by day through the medium of English language.

If Hindi protagonists want that Hindi should be the link language, that means to say that the Hindi speaking people want to dominate over the non-Hindi speaking people through their language which cannot be tolerated by non-Hindi speaking people. The Congress and the Congress Government have committed a great blunder in reorganising the States on linguistic basis instead of making five zones, i.e., Northern, Southern, Eastern, Western and Central Zones. Instead of doing so, with an ulterior motive the majority of Northern Indians who are in the top ranks in the Centre have created these States on linguistic basis with the intention of making Hindi as a link language instead of English. English has not been included at the time of Constitution making as one of the national languages. But the Hindi protagonists are saying that 22 crores of population are speaking Hindi only which is not a fact because they include Rajasthan, Punjab, U.P., Bihar, Assam and Madhya Pradesh as Hindi-speaking areas. The recent statement of the Maharajah of Bikaner when he came down to Madras is that Rajasthani is a different language and it has not been considered as a national language. Punjabi has its own Persian script which is not even similar to Devanagari and Bihari and Assamese languages have got the linguistic similarity with the Bengali language. In U.P. more than 50 per cent of the people are speaking Urdu. There are 8 crores of Muslims living in our country. Except a few lakhs of Muslims in Tamilnad who speak Tamil and a few lakhs of Muslims in Kerala who speak Malayalam, the rest of the Muslim population in the whole of this country are speaking Urdu, their mother-tongue. Unfortunately, the Hindi-speaking people have included the Urdu speaking people also as a part of the Hindi speaking people and claim that there are 22 crores of Hindi-speaking people. The present Hindi is nothing but a Sanskritised language. Gandhiji's Hindustani is the language spoken by the people of the northern part of this country but not this type of Sanskritised Hindi. The Hindi fanatics feel that the Devanagari script is God's script and Sanskrit is the language of Vedas. So, the Hindi-speaking people claim that they are Aryans and they went to introduce their Vedic language, Sanskrit, with Devanagari or God's script. They feel always superior to the rest of the people of this country. In a harmonious family of ours, when one person wants to dominate over others who disagree with him and they want to have their own way due to their disagreement, this will lead to a quarrel among the members of the family. The country of ours is a big family and several language groups will not come to a decision when one

1968 பிப்ரவரி 16] [Dr. Habibullah Baig]

wants to dominate over others and this will also lead to balkanisation of the country which will give an opportunity to our enemies who are sitting on the North-Western and North-Eastern boundaries of our country to swallow and enslave us.

The Government have already taken steps to implement the decision of the State Assembly that Tamil and English should alone be taught in all the schools in our State. The decision to change over to Tamil as medium of instruction at the University level will cause more apprehension. The Government are fully aware of the importance of English in our curriculum because in higher studies and research without English, it is very difficult for us to advance ourselves along with the other countries. If every State introduces its own regional language in the curriculum, then it will be very difficult for us to have co-ordination with other States and other Universities. If any invention or high research has been undertaken, then it will be very difficult for the other linguistic people to understand it if it is published in Tamil instead of English. Then the Universities in every State have to keep translators of various languages and a huge amount of expenditure has to be incurred for this purpose. Instead of evolving an integration, we are going down to disintegrate the federal States. In this connection, I want to point out that in the Madras State alone there are Telugu-speaking, Malayalam-speaking, Kanarese-speaking and Urdu-speaking people and if Tamil is introduced at the University level, these linguistic minorities have to face a great problem. In the same way if Telugu is introduced at the University level in the Andhra Pradesh, the Tamilians living there would face the same problem.

Now, coming to Centre-State relationship, there is improper and unequal distribution of resources to various States. There must be a true federalism between the Centre and the States with equal distribution of adequate resources for discharging their respective responsibilities. Unfortunately, for the past two years, the trend has been reversed and the Central assistance to the States has, in fact, come down. The State could not have adequate independent resources of its own. There must be high level review of the provisions of the Constitution with regard to the delimitation of resources and powers between the Centre and the States. To fulfil the developmental programme there must be greater transfer of resources in terms of the award of Finance Commission. In the regular Budget for 1967-68 we had presented a Plan of the order of Rs. 85.28 crores and the Planning Commission wanted us to restrict the Outlay of the Plan for the current year to Rs. 77.28 crores on an assessment of our resources and it is not possible to minimise the rate of progress needed in vital sectors like Minor Irrigation, Agricultural Production and Power. The State has to fulfil a Plan of the order of Rs. 88 crores for the current year in the production sectors like Minor Irrigation, Fisheries and Power. The fulfilment of bigger plan without Central assistance will naturally deplete our resources and add to our difficulty next year. As the Mayor of Madras, I want to say that provision of water-supply and drainage to the City of Madras is very

[Dr. Habibullah Baig]

[1968 பிப்ரவரி 16]

essential. At the recent All-India Local Administration Ministers Conference held in Madras, the Central Ministers for Local Administration stated that to provide water and drainage to urban area alone, leaving aside the rural area, would cost Rs. 1,500 crores. For the Madras City alone, to provide water we have to spend Rs. 10 crores for putting appliances with overhead tanks. So far, a sum of Rs. 1 crore has been already received and spent within these two years for the Distribution System. Rupees 7 crores are further required for the completion of a Master Plan for the whole City as far as the scheme of distribution is concerned. Again, the problem of getting water is itself a separate issue which will cost us Rs. 25 crores for implementing the scheme of bringing Cauvery water to our City. In the same way, for the Drainage Scheme for the whole city in five zonal systems we require Rs. 12 crores, Rs. 3 crores have been spent in the Third Five-Year Plan. Rs. 4 crores have yet to be spent in the Fourth and Fifth Five-Year Plans. Afterwards Rs. 5 crores have yet to be spent to achieve the Master Plan for the whole city. For the City of Madras alone to provide water and drainage for the population of nearly two millions, it costs nearly Rs. 22 crores. So far Rs. 4 crores have been spent. For the quicker implementation of the schemes for the better provision of water and drainage, financial resources to the tune of Rupees 18 crores are essentially needed by us. The Government of Madras with their meagre resources are not in a position to come to our aid without Central assistance.

There is a hue and cry every now and then from the City people that there is a great menace of mosquito and dirty smell and improper water-supply. Unless the Centre comes to the assistance of the State Government, the Corporation of Madras cannot get the financial aid from the State Government to solve the problems of water-supply and drainage alone which are facing the Corporation and also for the complete eradication of mosquitoes and flies which are the sources of infection of various diseases. So, the Centre must come to the assistance of the State and the State must help the Corporation. Only then, the Corporation could solve the various problems facing the City and make the City more beautiful. The Centre should distribute the resources properly among the various States, particularly the Madras State. The Centre is not giving fully the resources needed by our State. Thank you, Mr. Chairman.

* திரு. பி. எஸ். சந்தானம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கருத்தினையொட்டிப் பலர் பல கோணங்களிலே பேசி வருவது உண்மையிலேயே சகஜமான ஒன்றுதான், சில குற்றச்சாட்டுக்களும் அவர்கள் பேசுவதிலே இருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே எதிர்க்கட்சியிலே அமர்ந்து இருக்கின்றவர்கள் படியரிசித் திட்டம்பற்றிச் சொல்வதற்கூட சகஜம்தான். இருப்பினும் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே குறிப்பிட்ட கருத்தினை நாம் ஆழ்ந்து

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

பார்ப்போமானால் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நல்ல நிலையிலே நாடு இருக்கிறது என்பது தெரியும். சிலர் சொல்கிறார்கள், விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது, உயர்ந்திருக்கிறது என்று. சொல்லக்கூடியவர்கள் உயர்த்துவதற்குத்தான் வழிவகை செய்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் சொல்வது உண்மையில். சென்னையும் கோயம்புத்தூரையும் எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே மட்டும் ஏன் படியரிசி போட வேண்டும், மற்ற மாவட்டங்களில் ஏன் போடக் கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கின்ற மக்கள் கொழிஸ் செய்யக்கூடியவர்கள். அவர்கள் காசுக்கு அரிசி வாங்கக்கூடியவர்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்கள் விவசாயத் தொழிலைச் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தை அண்டித்தான் அவர்கள் பிழைக்கின்றனர். சில இடங்களில் வேண்டுமானால் வேறு மாதிரி இருக்கலாம்.

விவசாயிகளுடைய நிலையை நாம் எடுத்துக்கொண்டோமானால் அதிகமாகப் பணப்பயரை உற்பத்தி செய்வதற்கு மூலக் காரணமாக இருக்கின்றவர்கள் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். எங்கு சென்றாலும் அவர்கள் கரும்பு சாகுபடி செய், மணிலா சாகுபடி செய், பகையிலை சாகுபடி செய் என்று துண்டிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு சாகுபடியை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிக்கு அநேக துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே 14 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 70 அயிரம் டன் வெல்லப் பாசு கிடைக்கிறது அவற்றின்மூலம். அதற்கு மக்கிய சர்க்கார்தான் பெர்மிட் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் யாருக்குப் பெர்மிட் வழங்குகிறார்கள் என்றால், வடநாட்டில் இருக்கின்ற பணக்கார சேட்களுக்குத்தான் வழங்குகிறார்கள். அவர்கள்தான் டன் 6.70 பைசா கொடுத்து வாங்கி, அதையே மீண்டும் டன் ௬. 500 என்ற அளவுக்கு விற்கிறார்கள். அதேமாதிரித் தமிழகத்திலே உள்ள 70 அயிரம் டன்னும் அவர்கள்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இத்தகைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்குத் தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுத்துத் தமிழகத்திலே உள்ளவர்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே செங்கம் தாலுகா, போளூர் தாலுகா இவற்றிற்குப் பக்கத்தில் ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது. அங்கே அண்டொன்றுக்கு ஒன்றரை கோடி ரூபாய் பெருமான மள்ள சந்தனம் அன்னிய மாநிலங்களுக்குப் போய் அங்கே யிலிருந்து திரும்பி சந்தனத் தைலமாக இங்கே வந்து 4 பங்கு 5 பங்கு அதிகமாக விலைவைத்து விற்கப்படுகிறது. சாத்தனூர் அருகே அநேக கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன, தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. அகவே, இந்த ஹன்றைக் கோடி ரூபாய் மகிப்பள்ள சந்தனத்தை அங்கே கொண்டுபோய் நாம் கைலம் செய்கால் அயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிட்டும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இதையே நான்

[திரு. பி. எஸ். சந்தானம்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

இங்கே 1958-ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிட்டேன். உண்மையான முறையிலே இந்தச் சர்க்கார் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிற்க.

என்னுடைய தொகுதியான சங்கம் தாலுகாவானது செய்யாறு குறுக்கே ஓடுகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. செய்யாற்றில் திடீரென்று மழை பெய்யுமானால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குத் தண்ணீர் அதிகமாக ஓடுகின்ற காரணத்தினால் ஆற்றுக்கு வடக்கே உள்ள கிராமங்களிலே இருந்து ஆற்றைத் தாண்டி உயர் நிலைப்பள்ளிகளுக்கு வந்து படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள், சிறிய சிறிய பிள்ளைகள், வயது 10 அல்லது 12 வயதுடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக்குடம் செல்ல முடியாமல் தடைபடுகிறார்கள். ஆகவே, செய்யாற்றின் நடுவே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று முன்னாலே இருந்தவர்கள் அதற்காக 3¼ லட்சம் ரூபாய்க்கு டெண்டர் கால்பார் பண்ணி, நாட்டில் நெருக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால், அதை ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதைத் தமிழக அரசு நிறுவுவதற்கு ஆவன செய்ய அந்தப் பாலத் தைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி.ப
1-30

நமது தமிழக அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும் அதற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். செங்கம் வட்டத்தில் நல்ல உழைப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். பலர் பூமியை வைத்துக்கொண்டு பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று அக்ரிமென்ட் செய்து, ஷெட்ரிகள் எல்லாம் தட்டி முடித்தும், அணைப்பாடி, கரிமலையப்பட்டி, இளங்காநல்லூர் போன்ற பல கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைக்காமலே இருக்கின்றது. இந்த நிலையில் எப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரத்தை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையிலிருந்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே கவர்னர் உரையாற்றிய பிறகு பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் 'இன்று சில அபிவிருத்திகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று கூறினால், அது ஏற்கனவே காங்கிரஸ் போட்ட திட்டங்களின் அடிப்படையில்தான்' என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்—கடந்த 15 அண்டுக் காலத்தில் இந்த நாட்டில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக ஏகபோக மதலாசிகள்தான் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று ஏகபோகம்பற்றி விசாரிக்க தமிழன் சிப்போர்ட் கூறியிருக்கிறதே, அது காங்கிரஸ் போட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் தானே. கிராமப் புறங்களில் நிலச் சீர்குலைப்பு என்ற மோசமரின் பெயரால் ஒரு சிலர் கையில் நிலம் குவிந்து விவசாயிகள் நலிந்து வருகிறார்களே, அது உங்களுடைய திட்டத்தின் அடிப்படையானது, இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். வரதராஜன்]

பாங்குகளை ஒரு சிலருடைய கையிலே ஒப்படைத்திருப்பதன் மூலமும், நமது நாட்டின் நாணய மதிப்பைக் குறைத்ததன் மூலமாகவும், விலைகள் உயர்த்தி விற்க அனுமதித்து வருவதின் மூலமும் கள்ள மார்க்கட்டுகளைத் திறந்து விட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் விலைவாசிகள் மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டே போவதும் அவர்களுடைய திட்டத்தின் மூலமாகத்தானே? இவற்றைத்தான் நான் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டன என்ற பட்டியலுக்கு முழுப் பொறுப்பு மாநில சர்க்கார் அல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக ஒரு பக்கம் உழைப்பாளிகளும், ஒரு பக்கம் விவசாயிகளும் வேதனைப்படுகிறார்கள். கூக்குரல் கொடுக்கிறார்கள், வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இந்தக் துயரமான நிலையில் நம்முடைய மாநில அரசு தன்னிடம் இருக்கின்ற அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு என்ன செய்யமுடியும் என்று பார்த்து அவற்றைச் செய்வதிலே கவனம் கொண்டு, திட்டங்களைத் தீட்டுவெண்டுமென்பதே எங்களுடைய கட்சியின் கருத்தாகும்.

தமிழ்நாட்டில் பஞ்சமான் நிலை பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன என்பது இந்த மாமன்ற விவாதத்தில் இருந்து தெரிகிறது. மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் தொகுதியில், பாளையம் பகுதியில் பற்றி எரியும்படியான பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறது. அமைச்சர்கள், அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட்டை மட்டும் நம்பாமல், ரேவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நேரடியாகச் சுற்றுப் பயணம் வந்து, அந்தப் பஞ்சப் பகுதிகளைப் பார்த்து நிலாறாமம் அளிக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

படி அரிசித் திட்டத்தைத் தமிழகம் புராவும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான நோக்கம் படி அரிசி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படியாவது சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்ற அரசியல் நோக்கத்தில்தான் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். உண்மையான நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்தால், மத்திய அரசு இந்த வகையில் பத்துக் கோடி ரூபாயை மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருவார்கள். தமிழ்நாட்டில் 40 லட்சம் டன்னுக்கமேல் அரிசி உற்பத்தியாகி இருந்தாலும், எட்டு லட்சம் டன்கான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இப்போது தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் எல்லா நகர்ப் புறங்களுக்கும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் உணவு தானியம் வழங்க முடியாத நிலை இருப்பதால் 15 லட்சம் டன்னாவது அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் எங்களுடைய திருத்தத்திலே கூறியிருக்கிறோம்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1968 பிப்ரவரி 16]

இன்று தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் தானியத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நண்பர் வி. எஸ். எஸ். மணி அவர்கள்கூடக் கூறினார். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இன்று ரூபாய் 1½-க்கு ஒரு படி அரிசியாவது கொடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள் என மக்கள் கேட்கிறார்கள். மதுரை, ராமநாதபுரம், நெல்லை, சூமரி, சேலம், கோயம்பக்தார் ஆகிய பற்றாக்குறை மாவட்டங்களில் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் 1½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்கவாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழக முதலமைச்சர், உணவு அமைச்சர் மற்றக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை அழைத்து இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்தால் பலன் ஏற்படும். இன்று தமிழகத்தில் ஓரளவு நமக்குப் போதுமான உணவுப் பொருள் இருக்கிறது. இன்று கொடுக்கும்படியான 6 அவுன்ஸ் போதாது. அதனால் மக்கள் கள்ள மார்க்கட்டை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்தவரை, அரிசிதான் என்றில்லாமல் எதாவது தானியத்தை, சோளம் போன்ற தானியத்தைப் போதுமான அளவுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கொடுத்தால் போதும். அதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அரசாங்கக் கடன் வசூலிப்பற்றிக் குற்றம் சாட்டிப் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். வருமானம் உள்ளவர்களிடத்தில், வசதி உள்ளவர்களிடத்தில் வசூல் செய்வதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. சாதாரண விவசாயிகள், சிறு வியாபாரிகள் ஆகியோரை அரசாங்க அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்திக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கக் கடன், சிறு சேமிப்பு, உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நிதி வசூல், மின்சாரக் கடன் என்று பல வசூல்களை ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் ஆகியோர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வசூலிக்கும்படியான பணியே அவர்களுக்குச் சரியாக இருப்பதாகவும் கூக்குரல் வருகிறது. இது பற்றியெல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வசூல் செய்த பணத்திற்கு ரசிது கொடுப்பதில்லை. இந்த மோசமான முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பாட்டைப் படித்தார்கள். அது தமிழ் நாட்டைப்பற்றிய பாட்டா அல்லது அகில இந்தியாவுக்கும் பொருந்தாமா என்று தெரியவில்லை. துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் உருண்டு பழக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர், இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டுவதாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த 20 ஆண்டுக் காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் நிதி விசாரணை தீர்ப்புகள் பெரும்பாலும் அதிகாரிகளின் தவறால் ஏற்பட்டன என்பதே யாகும். பழைய அரசாங்கத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த மூல நிமிடமே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் 'துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நியாயமானதுதான்' என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் திருவொற்றியூரில்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். வரதராஜன்]

நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும், தஞ்சையில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கும் வருத்தம் தெரிவித்து, அது நடைபெற்றிருக்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கவலை தெரிவித்ததோடு நின்று விடாது, இது நடக்கவொட்டாது தடுக்க வேண்டும். திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. அந்தச் சம்பவத்திற்குள் நான் போகவில்லை. இது நம் அரசின் தலைநகரம். இங்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கு ஏதாவது சிக்கல் ஏற்பட்டால் அமைச்சர்களோடு கலந்து கொண்டு அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். அங்கு நடந்திருக்கும் சம்பவங்களைப் பார்த்தால் இதுபோல் நடைபெறவில்லை என்பது புரியும். ஆகவே கேட்கிறோம், நீதி விசாரணை செய்யுங்கள் என்று. அதன் மூலம் நியாயம் வழங்கலாம். தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் தவறு இருந்தால் அவர்களைத் திருத்த முடியும். அதிகாரிகள் பக்கம் தவறு இருந்தால் அவர்களையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு போக முயற்சி செய்ய முடியும்.

அடுத்து, முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சீர்திருத்தம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களினால் நடைபெறும் பல காரியங்கள் வினா வை என்பது தெரிய வரும். அவை பணத்தை மோசடியாகச் செலவு செய்யும் காரியங்களாக இருக்கின்றன. சமூகக் கல்வி என்று சொல்கிறார்கள். சிலரை நியமித்து எப்படி வடை கடுவது, எப்படி காராபூந்தி செய்வது என்று சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து? மாதிரி பாத்தி என்ற பெயரால் ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து? ஆக பஞ்சாயத்து யூனியன்களினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் வினாச் செலவாகின்றன. அட்டுக்கிடாக்கள் போய்ச் சேர் வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச் செருவதில்லை. கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கோழிகளும் சரியாகப் போய்ச் செருவதில்லை. சில அதிகாரிகளின் செயல்கள் சரியாகவே இல்லை. ஆகவே, இதில் அடிப்படைச் சீர்திருத்தம் தேவை. நரி வலப்பக்கம் போனாலும் சரி அல்லது இடது பக்கம் போனாலும் சரி, மக்களைப் பிடுங்காமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை சீர்படுத்துவதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் நிதியும், அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் குவிந்து கிடக்கின்றன என்று கூறியுள்ளார். சென்ற ஆண்டும் குறிப்பிட்டவர்கள், இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெறும் உரையில் மட்டும் இப்படி குறிப்பிட்டால் பணம் வராது. தமிழ்நாட்டின் பெருமக்களை எல்லாம் அழைத்து இக்கருத்தைக் கூறி அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்தை தமிழகத்தில் உருவாக்க வேண்டும். இங்கு சொல்லும்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

அந்தக் கருத்து அகில இந்தியாவிற்கும் பொருந்தும். தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது அகில இந்தியாவில் உள்ள எல்லா ஜனநாயகப் பிரியர்களிடமும் இக்கருத்தை வளர்க்க வேண்டும். இந்த அரசுக்கு அதிகாரங்கள் வேண்டும், பணம் வேண்டும். இதை வெறும் நகரசபையாக வைத்திருக்க முடியாது என்பதை பேச்சு வடிவத்தில் மட்டுமல்லாது கருத்து வடிவத்தில் அதற்கான உணர்ச்சியைப் பெறும் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்த வழிதான் தமிழ்நாட்டுக்கும், நம் நாட்டிற்கும் விமோசனம் பிறக்கும் வழி.

*திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது எனக்கு பேச வாய்ப்பு பளித்தமைக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தந்துவிட்டது. புரட்சிகரமான மாறுதல்களும், பல புதுத்திட்டங்களும் இருக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லாதது வருந்தத்தக்க செயலாகும். உதாரணமாக, விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் பல திட்டங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில். ஆனால் அவைகள் நடைமுறையில் வந்திருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அவற்றை நடைமுறையில் அரசாங்கம் நடத்திக் காண்பித்ததாகத் தெரியவில்லை. கிராமங்களில் பம்பு செட்கள் வழங்கப்படுகின்றன, உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களிலிருந்து அடிக்கடி தகவல்கள் வருகின்றன. அங்கு சரியானமுறையில் பம்பு செட்களோ அல்லது உரங்களோ விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்று தகவல் வருகிறது. அது மேல்மட்டத்தில் உள்ள குறையோ அல்லது கீழ்மட்டத்தில் உள்ள குறையோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அங்கத்தினர் அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் தங்கியிருந்தால் விவசாயிகளுக்கு குறை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவரும். அவர்கள் பெரும் பகுதி சென்னையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உரத் தட்டுப்பாடு இல்லாத நிலை அவர்களுக்குத் தெரியாது. உரத் தட்டுப்பாடு அங்கு கிடையாது.

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: நான் இங்கிருந்த போதிலும் அடிக்கடி புதுக்கோட்டை செல்கிறேன். மாதம் இருபது நாட்கள் புதுக்கோட்டையில் இருப்பதால், எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதால் சொல்கிறேன். எனக்கு ரிப்போர்ட்கள் வருகின்றன. அநியாயமாக குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: அதுபற்றி எழுதியனுப்பினால் விசாரணை நடத்தலாம், எந்தயிடத்தில் உரம் கிடைக்கவில்லை என்று.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: எழுதியனுப்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். இப்போது பழைய முறைகளையே கையாண்டு வருகிறோம். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அது நல்ல வழியாகாது. ஆகவே, நவீன விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் ஜனத் தொகை கட்டுப்பாடு பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்கி வருகிறோம். அதே சமயத்தில் ஜனத் தொகையும் அதிகரித்து வந்தால் உற்பத்தியை எவ்வளவுதான் பெருக்கினாலும் அதிகரிக்கும் ஜனத்தொகைக்கு நாம் உணவு கட்டுப்பாடோடு போட முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து மக்களிடையே அந்த எண்ணத்தை நல்ல எண்ணமாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இப்போது விளைச்சல் முடிந்து விட்டது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் ப்ரொக்யூர்மென்ட் நடக்கிறது. ஜனநாயக முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்டை யாரும் எதிர்க்கப் போவதில்லை. அதை வரவேற்கிறோம். நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஆற்றுப் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கும் குளத்துப் பாசன நிலங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும். ஆற்றுப் பாசன நிலங்களில் எப்படியும் இந்த வருடம் விளைந்துவிடும் என்று தெரியும். ஆனால், குளத்துப் பாசன நிலங்கள் மழை பெய்தால் தான் விளையும். ஆகவே, இந்த வருடம் விளைந்த நெல்லை ஒரு வருடத்திற்கு ரிசர்வ் செய்து வைத்தால்தான் அடுத்த வருடம் மழை இல்லையென்றால் உபயோகிக்கலாம். ஆகவே, வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்களுக்கு ஒரு தனிச்சலுகை கொடுத்து ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யும்போது ஆற்றுப்பாசனத்திற்கும், குளத்துப்பாசனத்திற்கும் இடையே ஒரு வித்தியாசம் இருக்கும் படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் பகுதிகளில் சரியான மழையில்லாமல் விளைவு குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் அதிகாரிகள் சென்று லோன் கட்டவேண்டும்; அல்லது வரி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவற்றிற்காக விவசாயிகளின் மாடுகள், இம்மூவபின் ப்ராப்பர்மனை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மனு எழுதிக்கொண்டு வரச்சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் கிடைக்கும். அதற்குள், லோன் கலெக்ஷனை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வருடம் விளையாத இடங்களைப் பார்த்து ரெவின்யூ டாக்சையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று பல முறை கேட்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த வருடப் பட்ஜெட்டில் அதையும் சேர்த்து புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லாவாக ஆக்க

[திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்]

[1968 பிப்ரவரி 16]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாப்பை பார்த்தால் தெரியும். மதராஸ் ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பரேஷன் பற்றியது. திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் திருச்சியைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை ஒரு ஜில்லாவானால் இந்த வசதிகள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். அடுத்தது, இந்த விவசாயத்திற்கு நாங்கள் ஆற்று நீரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த கரம்புக்குடி உளவயல் கால்வாய்த்திட்டம்பற்றி சீப் எஞ்சினியர் 17-3-1967-ல் மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றினால் சுமார் எட்டாயிரம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் அவசியம் ஏற்பாடு செய்தால் புதுக்கோட்டையிலே உள்ள மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

புதுக்கோட்டையிலே இனம் லேண்ட்ஸ் என்று இருக்கின்றன. இவை சம்பந்தமாக ஏகத் தகராறுகள் இப்பொழுது ஏற்பட்டு பல தொந்தரவுகள் எல்லாம் உண்டாகின்றன. எது இனம் லேண்ட்ஸ், எது சொந்தமான நிலம் என்று ஒன்றும் விவரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதற்கென்று ஒரு அதிகாரியை நியமித்து அதை எது இனம் லேண்ட்ஸ், எது தனிப்பட்ட சொந்த நிலங்கள் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிறைய நடக்கிறது.

திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான் : அதற்குள் புதுக்கோட்டையிலே கல்தங்கள் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொடைக்கானலிலே காட்டில்லாக்காலிலே 'வாட்டில் பிளாண்டேஷன்' போட்டனர். அதனால் அங்கு ஆடு, மாடுகள் மேய்வதற்கு இடமில்லாமல் அடைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கத்தை, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களை இதனை அதோடு நிறுத்தி அதற்குமேல் இன்னும் போகாமல் ஆடு, மாடு மேய்வதற்கு ஏது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதுவரையிலும் அநேக மனுக்கள் வந்திருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் ரயற்சி எடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கடைசியாக, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பேருமான் உரையிலே பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு ஷெட்ட்யூல்ட் கேஸ்ட்டிக்கு அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான ஒரு அறிகுறியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி செய்து பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும், ஷெட்ட்யூல்ட் கேஸ்ட்டைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் மற்ற கம்யூனிட்டிகளைப்போல் சமமாக வரும் வரையில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இங்கு பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைச் சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

1968 பிப்ரவரி 16]

திரு. எம். கந்தசாமி: சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் பேருரையின் மீது எனது கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். கடந்த 4, 5 நாட்களாக கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது பேசுகையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம், அந்த உரையை ஆதரிக்க வேண்டிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஆதரிக்காமல், அதைப் பாராட்டாமல் இருந்தது மிக வருத்தமான செய்தியாகும். நான் எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் கடந்த கவர்னர் உரைகளில் லாம் சென்னை மாநில கவர்னர் உரையாகும், ஆனால் இப்பொழுது நடக்கும் உரையானது தமிழக ஆளுநர் அவர்களின் உரையாகும். இந்த உரைகள் பெரும்பாலும் ஆனால் கட்சியினரால் பாராட்டவேண்டும், எதிர்க்கட்சிகளால் நன்றி தெரிவிக்காமல் இருப்பது என்பது ஒரு மரபாக இருக்கும் என்று எண்ணி இங்குள்ளவர்கள் அதையே வாடிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையாக இதுதான் பேருரையாகும். தமிழக அரசு ஓராண்டு காலத்தில் சாதித்த சாதனைகளை மிகத் தெளிவாக கோமட்டுக் காட்டி, அதை வாவேற்று அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1967-ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலேயும், மக்களிடையேயும் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியைப் பற்றியும், அதற்குப்பின்னாலே இந்த மக்களுடைய குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்குத் தயாராக இருப்பதையும் கவர்னர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு ஒட்டுமொத்தமாக 1968-லே தமிழகத்திலே நீண்ட நாட்களாக தோன்றியிருந்த மொழிப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் மிகத் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக தமிழக அரசின் முதல்வர் கடந்த திங்கள் 23-ஆம் நாள் எல்லா மக்களும் பாராட்டும் வண்ணம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அதில் மிகத் தெளிவாகத் தமிழகத்தில் தமிழ்மொழி, ஆங்கிலம் இரண்டும் மட்டும் தான் இருக்கும், இந்த ஏறவே இருக்காது என்ற அளவிலே இருந்தது. அவ்வாறு மிகத் தெளிவாக எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அதைக் கவர்னர் பெருமான் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக தமிழக மக்கள் நீண்ட பெரும் எக்கத்தோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த விதத்தில் மொழிப்பிரச்சினையை மிகச் சுமுகமான முறையிலே எந்தவித இடர்ப்பாடு இல்லாமலும், கலவரம் இல்லாமலும் நிறைவேற்றிய பிறகு தமிழகம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இதைப் பார்த்த மற்ற மாநிலங்களும் இங்கேயும் அம்மாதிரி விலாவே ஏதுவிடாமல் நானு மாநிலம் மிக மோசமான நிலைமையை அடையும் என்ற விதத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை மற்ற மாநிலங்கள் நிறைவேற்றும் நிலையிலே இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அடுத்து, உணவுப்பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழக அரசின் சாதனைகள் கொஞ்சமல்ல. நமது மத்திய உணவு அமைச்சர் ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைக் காணச்

[திரு. எம். கந்தசாமி] [1968 பிப்ரவரி 16]

சென்றார்கள். அவர்கள், திடீரென்று ஒரு அரசு எந்தவிதத் திட்டமும் இல்லாமல் ஒரே ஆண்டிலே சிறப்பாக இவ்வளவு கொள்முதலையும், நல்ல உணவு உற்பத்தியையும் செய்திருப்பதைப் பற்றிக்கூறி இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள், என்பதை இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் முன்பு மோசமாக இருந்தன. கடந்த இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே பல பெரியவர்கள் அதிலெல்லாம் இருந்த காரணத்தால் அது நல்ல முறையிலே இல்லை. எனவே, இப்பொழுது நல்ல முறையிலே தேர்தலை வைத்து இன்னும் பொது மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விதத்திலே ஒரு நிதி வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த அரசு திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழுவை அதற்காக அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது உள்ள படியே தமிழக மக்களால் பாராட்டத் தக்கதாகும்.

அடுத்து, கொள்முதல் திட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்பொழுது தமிழகத்திலே சென்ற ஆண்டிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த பொழுது ஏழு இலட்சத்திற்குமேல் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, நீர்த்தேக்கங்களிலேயெல்லாம் நிறைய நீரை வைத்துக்கொண்டு எட்டு கோடி டன் தானே செய்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆமாம், உண்மைதான். அவர்கள் ஏழை எளியவர்களையெல்லாம் வாட்டி, ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ளவர்களையெல்லாம் வாட்டி, அவர்கள் மனம் வெறுக்கும்படி செய்து கொள்முதல் செய்தார்கள். ஆனால், இந்த அரசு, ஒரு ஏக்கருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களிடம் எடுக்காமல், அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் விருப்பத்தோடு கொடுப்பதை வைத்து விவசாயிகள் மனம் மகிழும் வண்ணம், எந்தவித அடிதடியும் இல்லாமல் செய்து கொள்முதல் எட்டு கோடி டன் அகியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது, விவசாயிகள் மனம் மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நல்ல கொள்முதல் இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தமிழகத்திலே உலகமே வியக்கும் வண்ணம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் அரசு முன்னின்று நடத்தியது. அப்பொழுது பழங்கால, சங்ககாலத் தமிழகத்தை மனக்கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. இப்படிச் சிறப்பாக நடத்தியதைக் கண்டு சுவர்னர் அவர்களும், குடியரசுத் தலைவர் பெருமகிப்பிற்குரிய ஐக்கர் உசேன் அவர்களும் பாராட்டினார்கள். ஆனால், இங்குள்ள காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடாததுகண்டு இந்த மன்றமே ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி இருக்கிறது.

ஒரு வாகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, அவர்களே இந்த ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருப்பார்களேயானால் இந்த ஒரு ஆண்டில் என்ன செய்திருக்கமுடியும் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்து

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். கந்தசாமி]

தூல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசின் சாதனைகள் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் புலப்படும். அண்டை மாநிலங்களிலே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிசெய்து கொண்டிருந்தாலும் இந்த ஒரு ஆண்டிலே விலைவாசி அங்கே எப்படியிருக்கிறது. இங்கே எப்படி இருக்கிறது? அங்கே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இங்கே என்னென்ன முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியினரே ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் இங்குள்ள அவர்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இந்த வளர்ச்சியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் வெளியிலேயுள்ள ஒரு சிலர் உண்மையாகவே பாராட்டுகிறார்கள். அந்த முறையிலே தமிழக அரசைப் பொறுத்த அளவிலே அது கடந்த ஓராண்டு காலத்திலே செய்த சாதனையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களும் மற்ற எல்லா தரப்பினர்களும் போற்றிப் புகழுவதைக் காணும்போதும் தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் அந்தச் சாதனைகளினுடைய பலன்களை நேரடியாக அனுபவிக்கிறார்கள் என்று எண்ணும் போதும் உள்ளபடியே இந்த அரசு நீண்ட நாட்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் ஏற்படுகிறது. என்றாலும் ஓர் ஆண்டிலே செய்த சாதனைகளை வைத்துக்கொண்டு மட்டும் இந்த அரசை மதிப்பிடுவது பொருத்தம் இல்லை. இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளிலே இந்த அரசு செய்யக்கூடிய சாதனைகள் கொஞ்சம் அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்வளவு சிறப்பான வரலாற்று சிறப்பு மிக்க ஒரு மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழக மக்கள் எல்லாம் மனம் மகிழும்படி, செய்ய இந்த அரசுக்கும், அந்தத் தீர்மானத்தை கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டு அதை மத்திய அரசுக்கு புரியப்படுத்தும் விதத்திலே கூறியமைக்கு நன்றி கூறி இந்த வாய்ப்பினை அளித்த சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை மறுபடியும் கூறி இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிந்து நாளைக் காலை மீண்டும் 9 மணிக்குத் தொடங்கும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்
ஏதுமில்லை.